

Primae grammatices Graecae partis Rudimenta

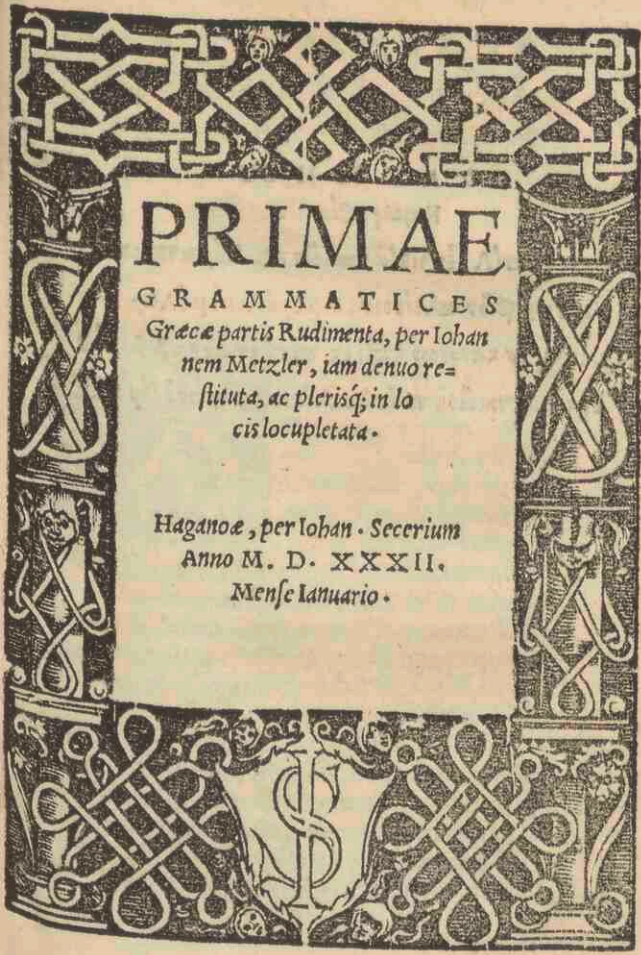
<https://hdl.handle.net/1874/456665>

PRIMAE

GRAMMATICES

*Græcæ partis Rudimenta, per Iohan-
nem Metzler, iam denuo re-
stituta, ac plerisq; in lo-
cis locupletata.*

*Haganoæ, per Iohan. Seckerium
Anno M. D. XXXII.
Mense Ianuario.*

Ι Ο Λ Χ Ε Ρ Μ Ο Υ

Καμεραεὶς.

Χρησὴν ἐλπὶλ' ἔχουσ' ἀπαλῶν παιδύματα μασῶν.

Ὡς ἐπισφῶν πλείους, ἢ μεγάλοισι μέλει.

Μακκελερὸς κανόνων ἐπιέκ ποτ' ἐσ' ἀκράβεβηκῶς

Γραμματικῶν, ταύτῳ δίκην, παίσιν ὄδρ.

IOHANNI

R V L L O, E T A N D R E A E

V V I N C K L E R, L V D I.

magistris Vratislaviensi-

bus, Iohannes

Metzler,

S.

Onæ literæ. studiaq; ite
liberalia omnia cum pas-
sim egregie cõtemneren-
tur: ita, ut nō in infimo
pietatis gradu constitisse
censeretur, qui ab his
alienissimum animũ ha-
beret, his ipsis tempori

bus reliquiæ studiosorum Vratislaviæ preci-
bus a me maximis petuerunt, sibi ut mea opi-
tularetur opera rudimentis Græcarum litera-
rum tradendis. Visi sunt mihi nequaquã in-
qua petere, sed quia dudum ei professioni ua-
ledixeram, subdubitaui aliquandiu quid fa-
cerem. Occurrebat etiam illud, ridiculo me
multis futurum, quod ego fere unus literas
adhuc fouendas ostenderem. Tandem tamẽ
studiosorum & iusta petentium uoluntari ob-
sequi cõsultius est uisum. Secutus itaq; Ricar-
di Croci præceptoris mei rationem docẽdi,

EPISTOLA NVN

nominum & uerborum declinationes audi-
 toribus excipiendas dictaui, sæpe interim ab
 aliorum rationibus discedens. Quod sciens
 & prudens feci, docendi simul & discendi sa-
 cilitatem quærens. Quæ tum uelut congesse-
 rã, nunc prope quotidiano hortatu uestro,
 in turba negotiorum, ut potui, recognoui
 & digessi, mutauim multa, multa etiam addi-
 di, ne quid ulla in parte orationis, quod ad
 primæ grãmaticæ partis, rudimenta attinet
 facile desyderaretur, neq; eni propositũ erat
 iustam eius partis tractationem suscipere, cur-
 tus uos, cũ aliquid abesse uideritis, meminif-
 se uolo. Ea solum posui, quæ Tyroni initio,
 in lingua communi in primis necessaria uide-
 bantur. Cætera, hæc qui perdidicit, ex Vrba-
 no (qui ut ipse ex eo audiui xxx. annos na-
 tus, primum a didicit) & Theodoro Gaza re-
 quiret, ita dubio procul perfectam gramma-
 tices cognitionem adsequetur. Hos meos la-
 bores in publicum aediturus, nolui patronos
 alios quærerere, quam quorum impulsu, quæ
 alioqui cælaturus fueram, profero. Nec du-
 bito, quin sub nomine & tutela uestra excu-
 denda typis tradita, tanquam uestra sitis de-
 fensuri, meq; uindicaturi ab impudentia & re-
 meritate, quod rudimenta grammatices uul-
 gare audeam, cuius tot institutiones a uiris
 doctis conscriptæ circumferuntur, ut nume-
 ro pene

CVPATORIA:

ro pene æquare discipulos uideatur. Si quid
pecco, certe totū hoc uestra culpa peccatur.
Quod si quid utilitatis ex eo iuuentutem ce-
pisse intellexero, non grauabor quamprimū
per negotia licuerit, principem partiū gram-
matices adgredi, & uel Theodreas constru-
ctiōnes impediūsis. sane explicare, uel ipse faci-
liore quadam uia cōstruendi præcepta dare.
Calumniabuntur, scio, nonnulli institutum
meum, indecorum iurisperito, et in foro quo-
tidie uersanti, ad hæc leuicula sese demittere
dictitantes. Id ego non magnifacio, qui sic
animum induxi meum, nihil indecorum esse
docere, quod didicisse sit utile & honestum.
Quam meam sententiam compluribus bo-
nis antea placuisse uideo, qui etiam theologi
grammaticam tractauere. Neq; enim
grammatices præstantiā, quodq; maius quid-
dam & plane augustius sit quam uulgo, etiā
ab his, qui suo iudicio ualde sapiunt, pu-
tetur, ignorauerunt. Valete, ex

ædibus meis Vratislauriæ, Ca

lend. Januarij. Anno

M. D. XXXII.

A iij

PRIMAE

GRAMMATICES

Græcæ partis Ru
dimenta.

Iteræ Græcorum sunt
uiginti quatuor.

α·β·γ·δ·ε·ζ·η·θ·ι·
κ·λ·μ·ν·ξ·ο·π·ρ·σ·
τ·υ·φ·χ·ψ·ω·

Quæ in uocales & con

sonantes diuiduntur.

Vocales sunt septem, α·ε·η·ι·ο·υ·ω·
Ex his longæ duæ, η & ω. Breues itidem
duæ, ε & ο. Ancipites tres, α·ι·υ·

Est & alia uocalium diuisio, quædam
enim Præpositiuæ, quædam uero Postpo
sitiuæ appellantur. Quod scilicet in diph
thongorum constitutione uel præponan
tur, uel postponantur.

Præpositiuæ sunt, α·η·ε·ο·ω· Postposi
tiuæ uero, ι & υ. In υι tamen diphthongo
præpositiuæ locum obtinet.

Diph

DE LITERIS

Diphthongi autem sunt hæc, $\alpha\iota$ $\alpha\upsilon$ $\epsilon\iota$ $\epsilon\upsilon$ $\omicron\iota$ $\omicron\upsilon$ $\alpha\eta$ $\eta\omega$ $\iota\upsilon$ $\nu\upsilon$ $\omega\upsilon$. Primæ sex propria, ceteræ impropria uocantur.

Consonantes numerantur decem & septem, β γ δ ζ θ κ λ μ ν ξ ϖ ρ σ τ ϕ χ ψ . Eas in semiuocales & mutas diuidimus. Causa nominis est, quod hæc imperfectius, illæ uero perfectius strepere uideantur.

Semiuocales sunt octo, ζ ξ ψ λ μ ν ρ σ . Hæc rursus diuiduntur in duplices tres ζ ξ ψ . Continet autem ζ , σ λ ξ κ σ ψ ϖ . In liquidas siue immutabiles quatuor, λ μ ν ρ & in σ quod proprii cuiusdam iuris esse censetur, nempe neque duplex, neque liquida.

Mutæ nouem, β γ δ κ ϖ τ θ ϕ χ . Diuiduntur in tenues tres, κ ϖ τ . Medias totidem, γ δ λ . Et aspiratas tres, χ ϕ θ .

Ita uero inter se κ γ χ
 opponuntur ϖ β ϕ
 τ δ θ .

Esset nunc de syllabis connectendis di-

DE ARTICULO

cendum, quod quia ad aliam grammatices partem, si diligentius persequi uelis, pertinet, iustumque requirit uolumen, & ad partes orationis declinabiles uariandas (cuius causa, praecipue hic labor suscipitur) non ita multum facit, in praesentia omittere consultius est uisum. In calce tamen aliqua subiungentur, in quibus puer exerceatur a praepceptore, quo legere discat.

Ex syllabis conficiuntur dictiones, quae diuiduntur in partes octo. Neque enim reperias dictionem aliquam, quae non sit, uel articulus, uel nomen, uel pronomen, uel uerbum, uel participium, uel aduerbium, uel coniunctio, uel praepositio.

DE ARTICULO.

Primū omnium de articulis instituitur oratio, quod eorū usus non solū in orationis structura est, sed etiam in partiū orationis declinabiliū uariatione, id quod exemplis postea patebit.

Sunt autem duplices. Praepositivi, qui a latinis pronomina articularia adpellantur.

DE ARTICULO

tur. Postpositiui, quos latine relatiua nominamus.

Vtrisque accidunt, Genus, Numerus, Casus & Declinatio.

Genera articulorum sunt tria, Masculinum, Fœmininum & Neutrum.

Numeri itidem tres, Singularis, Dualis & Pluralis. Dualis proptius est Græcorum, a latinis ut superuacaneus non receptus. Vtuntur autem eo cum a duobus, uel de duobus sermo instituitur, id quod ex authoribus bonis deprehenditur facilius quàm docetur.

Casus quatuor, Nominatiuus, Genitiuus, Datiuus & Accusatiuus. Vocatiuum enim articuli non habent. Nam quod uocatiuus, tã in structura orationis, quàm in declinatione præponitur, articulus nõ est, sed aduerbium uocandi.

Declinationes duæ, una ad formã tertiam, altera ad formam secundam nominũ in genitiuo non crescentium, quemadmodum ex figura subiecta facile omnia perspiciuntur.

DE ARTICULO

PRAEPOSITIVI

N. G. D. Ac. N. & Ac. G. & D.

M. ὁ τοῦ ἐν τῷ τῶν.

F. S. ἡ τῆς τῆ τῆν. D. τὰ τῶν.

N. τὸ τοῦ τῶ τὸ τῶ τῶν.

N. G. D. Ac.

οἱ τοῖς τοῖς.

P. αἱ τῶν τῶν τῶν.

τὰ ταῖς τὰ.

POSTPOSITIVI

M. ὁ οὐ ἐν ὄν ὦ οἶν.

F. ἡ ἡσ ἡ ἡν. D. αἱ αἱ.

N. οὐ οὐ ἐν ὄν ὦ οἶν.

P. οἱ οἶς οἶς.

αἱ αἱ αἱ.

αἱ αἱ αἱ.

Non te lateat in omnibus orationis partibus declinabilibus in duali numero, Nominatiuum & Accusatiuum, Genitiuum & datiuum conuenire.

DE NOMINE

Nomini accidunt sex, Genus, Species, Figura, Numerus, Casus & Declinatio. Genera

DE NOMINE

Genera nominum sunt quinque, Masculinum ut ὁ πλάτων. Fœmininum ut ἡ ἀρετή. Neutrum ut τὸ Λαδρον. Commune ut ὁ & ἡ ἄνθρωπος. Promiscuum ut ὁ ἀετός, ἡ χελιδόν.

Species duæ, Primitiua ut ἄνθρωπος. Deriuatiua ut ἀνθρώπινος. Hæc in species alias subdividitur, quas aliquantulum progressus in secundo Urbani uidere poterit.

Figuræ Duæ, Simplex ut ἰσως. Composita ut φίλιππος. Nam decompositam, ut a Græcis definitur, pro figura non recipio, sed ad speciem deriuatiuam magis pertinere puto.

Numeri iidem qui in articulis, similiter & casus, nisi quod nomina uocatiuum præterea habent.

Declinationes nominum sunt quinque, Quatuor (quia Genitiuus Nominatiuus syllabarum numero par manet) parisyllabice dicuntur, ut αἰνείας, αἰνεῖς. Quinta uero imparisyllabica, Nam Genitiuus Nominatiuum una syllaba superat & excedit, αἰας αἰαντες.

DE NOMINE
DE PRIMA DE-
clinatione

Prima est nominum masculinorū tan-
tum in ασ & ησ exeuntium . In ea forma/
bis reliquos casus a nominatio ασ uel ησ
mutando iuxta figuram sequentem.

N. G. D. Ac. N. Ac. G. D.

ασ ε αν.

S. ου D. ε κη.

ασ η ην.

N. G. D. Ac.

αινείας.

P. κ ου κς ασ.

χύσης.

Vocatiuus huius declinationis fit a no-
minatio, abiecto σ finali, ut ὁ αινείας ὦ
αινεία, ὁ χύσης, ὦ χύση.

Excipiuntur nomina in τησ, item uer-
balia & gentilia, ea enim ησ in α uertunt.

In τησ ὁ πολίτης, ὦ πολίτα.

Gentile ὁ πέρσης, ὦ πέρσε.

Verbale ὁ βιβλιοπώλης, ὦ βιβλιοπώλα.

In uniuersum sciendum est. Quamuis
uocatiuus singularis secundum linguam
commu-

DE NOMINE

communem quandoq; a nominatiuo uari-
riat, secundum Atticos tamen nominati-
uo semper est similis. Dualis uero & plu-
ralis semper similis existit.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

S. N. ὁ ἀνείας. G. τοῦ ἀνείας. D. τοῦ
ἀνείας. Ac. τὸν ἀνείαν. Vo. ὡ ἀνεία. Ec-
artice ὡ ἀνείας. Duali. N. & Ac. τῶ ἀνεία.
G. & D. τῶν ἀνείων. Voc. ὡ ἀνεία. Plur.
N. οἱ ἀνείαι. G. τῶν ἀνείων. D. τοῖς ἀνεί-
αις. Ac. τοὺς ἀνείας. Voc. ὡ ἀνείαις.

DE SECUNDA DE-

clinatione

Secunda declinatio est nominum foe-
mininorum tantum in α & η excurrentium.
Reliquos casus forma a nominatiuo, mu-
tando α uel η iuxta figuram sequentem.

N. G. D. Ac. V. N. Ac. G. D.

α κν α. D. α κν.

S. ης η κν η.

N. G. D. Ac.

μουα.

P. κς ου ας ας.

τιμς.

D E N O M I N E

Excipiuntur nomina in *a* purum, *ρα* *δα* *θα* exeuntia. Nam genitium formantur in *ας*, & datium in *α*. *a* purum adpellatur, ante quod uocalis, uel per se, uel in diphthongo immediate reperitur.

<i>a</i> purū	}	μαία μαίας μαία. θία θίας θίας
<i>ρα</i>		ut ήμέρα ήμέρας ήμέρα.
<i>δα</i>		λήδα λήδας λήδα.
<i>θα</i>	}	κισαία κισαίας κισαία.

Π Α Ρ Α Δ Ε Ι Γ Μ Α .

S. N. ή μουσα. G. θ μουσης. D. τή μουση. Ac. τήν μουσαν. Voc. ω μουσα.
 Dual. N. & Ac. τά μουσα. G. & D. τών μουσαν. Voc. ω μουσα.
 Plural. N. αι μουσαι. G. των μουσων. D. ταις μουσαις.
 Ac. τας μουσας. Voc. ω μουσαι.

D E T E R T I A D E clinatione

Tertia declinatio, est nominū Masculinorum, Foemininorum, Communium in *ος*, & Neutorū in *ον*, ut ο λόγος, ή οδός, ο κη ή άνθρωπος, θ' ξύλον. Reliquos casus forma a nominatiuo, mutando *ος* uel *ον* iuxta figuram sequentem,

DE NOMINE

N. G. D. Ac. V. N. & Ac. G. & D.

ου̅ ε̅
 ου̅ δ̅ ου̅. D. ω̅ οιν̅.
 ου̅ ον̅

N. G. D. Ac. V.

οι̅ οισ̅ οι̅.
 P. ων̅ οίς.
 α̅ α̅ α̅.

REGVLA GENE

ralis

Nominatiuus, Accusatiuus, Vocatiuus nominum neutri generis in omni numero conuenit.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

S. N. ὁ λόγος. G. τῷ λόγῳ. D. τῷ λόγῳ. Ac. ἐν λόγῳ. V. ὦ λόγε, & ὦ λόγος attice. Dual. N. & Ac. τῶ λόγῳ. G. & D. τοῖν λόγῳ. V. ὦ λόγοι. Plural. N. οἱ λόγοι. G. τῶν λόγων. D. τοῖς λόγοις. Ac. τοῖς λόγοις. V. ὦ λόγοι.

S. N. τὸ ξύλον. G. τῷ ξύλῳ. D. τῷ ξύλῳ. Ac. τὸ ξύλον. V. ὦ ξύλον. Dual. N. & Ac. τῶ ξύλῳ. G. & D. τοῖν ξύλοι. V. ὦ

DE NOMINE

ξύλω. Plural. N. τὰ ξύλα. G. τῶν ξύλων
 D. τοῖς ξύλοις. Ac. τὰ ξύλα. V. ὠξύλα.

DE QVARTA DE-
 clinatione

Quarta declinatio tota Attica est nomi-
 num scilicet, Masculinorum, Fœminino-
 rum, & Communium in ωσ, & Neutro-
 rum in ων, ut ὁ μενέλεωσ, ἡ ἄλωσ, ὁ & ἡ εὐ-
 γλωσ, τὸ εὐγλῶν. Cæteri casus formantur a
 nominatio, mutando ωσ uel ων iuxta fi-
 guram sequentem.

N. G. D. Ac. V.

	ωσ		ωσ	
S.	ω	φ	ων	D. ω φων
	ων		ων.	
	φ		ωσ φ.	
P.	ων	φσ.		
	ω		ω ω.	

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

S. N. ὁ μενέλεωσ. G. το μενέλεω. D.
 το μενέλεω. Ac. τὸν μενέλεω. V. ὠμε-
 νέλεωσ. Dual. N. & Ac. τῶ μενέλεω. G.
 & D.

DE NOMINE

& D. τοῖν μενέλεων. V. ὃ μενέλεω. Plur.
 N. οἱ μενέλεω. G. τῶν μενέλεων. D. τοῖσ
 μενέλεωσ. Ac. οὗ μενέλεωσ. V. ὃ μενέ-
 λεω.

DE QVINTA DE/
 clinatione.

Quinta declinatio, quæ imparisyllabi
 ca adpellatur, omnia complectitur gene-
 ra, & tam uarias habet terminationes, obli-
 quorumq; formationes, ut compendio in-
 dicari pueris nequeat. Quare eis consulo,
 ne de his initio sint solliciti, quarant in-
 terim ex præceptoribus & lexico. Nam
 quæ passim traduntur regulæ, non nisi a
 prouectioribus intelliguntur. Immo cer-
 tam eius cognitionem, nõ nisi ex frequen-
 ti authorum lectione cognosces. Tyroni-
 bus itaq; operam dantes, qualemcunq; for-
 mam describemus, post aliquando exa-
 ctius tractaturi.

N. G. D. A. V. N. A. G. D

S. ος ι ' D. ε οιν.

α

B

DE NOMINE

N. G. D. A. V.

ες ξι ας εσ.

P. ων ιι.

α σ α α.

Παράδειγμα.

S. Ν. ὁ αἰας. G. τοῦ αἰαντος. D. τοῦ αἰαντι. A. ἐν αἰαντι. V. ὁ αἰαν & ὁ αἰας.
Attice, Dual. N. & Ac. τῶ αἰαντε. G. & D. τῶν αἰαντων. V. ὁ αἰαντε, Plur. N. οἱ αἰαντες. G. τῶν αἰαντων. D. τοῖς αἰασι. Ac. οὗτοι αἰαντες. V. ὁ αἰαντες.

ALIVD.

ὁ Λημοθένης, τοῦ Λημοθέως, τοῦ Λημοθέ
νεϊ, ἐν Λημοθέει, ὁ Λημοθένης & Λημοθέ
νης. D. τῶ Λημοθέει, τῶν Λημοθέων. ὁ
Λημοθέεις. Plural. οἱ Λημοθέεις, τῶν Λη
μοθέων, τοῖς Λημοθέεισι, οὗτοι Λημοθέεις
ὁ Λημοθέεις.

Plura exempla adducet diligens præce
ptor, ut huius declinationis uarietatem
pueris ostendat & inculcet.

DE CONTRACTIS

Nomina huius declinationis, quæ ge
nitium

D E N O M I N E

nitium formant in *os* purum, hiatus ui-
tandi causa, nonnunquam contrahuntur, id
quo pacto fiat, octo ostendetur formulis.
Eas si uoles adpellare declinationes con-
tractas per me licet, modo memineris eas
oriri ex quinta, & uelut partem eius esse.

P R I M A

Prima est nominum in *us*, *es*, *os*, quo-
rum Genitiuus exit in *eos*. Contractiones,
figura sequens docet.

N. G. D. Ac. V. N. Ac. G. D.

	H.				
is	ea	es.			
	us	es		H	oiv.
us	eos	es	D.	es	eoiy.
es		us	es		
os		os	os.		

N. G. D. Ac.

	eis		eis.	
	ees		eas.	
P.		op.		
	H	eoy	es	H
	ea			es

DE NOMINE

Quo res fiat clarior exemplum subiiciā
 atq; ita, quod in figura significatur, re ex
 pressum uidebit puer, exercitatusq; a pra
 ceptore, in cæteris eadem ratione uersabi
 tur. ὁ δημοθένης, τοῦ δημοθέως. Contracte.
 δημοθέως, ἔξ δημοθέως. Contracte, δημο
 θέως, ἐν δημοθέως. Contracte, δημο
 θέως, ὡ δημοθέως & δημοθένης attice. Dual.
 τῶ δημοθέως. Contracte, δημοθέως, ἑῶν δη
 μοθέων. Contracte, δημοθέων. Plural.
 οἱ δημοθέως. Contracte, δημοθέως. τῶν
 δημοθέων. Contracte, δημοθέων, τοῖς
 δημοθέως, οὗ δημοθέως. Contracte, δη
 μόθως. Vocatiuus Nomīatiuo similis est.
 εα in plūrali numero positum, quod in
 n contrahitur, respicit nomina in εσ uel οσ
 neutri generis, ut εἰ ἀληθές, εἰ πείχῃ.

SECUNDA per 1.

Est nōminum in ις & ι, quorum Geni
 tiuus communiter in ιος exit. Fit uero con
 tractio, ut sequitur in tribus tantū casibus,
 nempe, Datiuo siugulari, Nominatiuo
 & Accusatiuo plūrali, cum quibus Vocati
 uus etiam conuenit.

DE NOMINE

N. G. D. Ac. V.

ισ

iv.

ισ' ἢ ἰ. D. εἰ τοιρω

ἢ ἰ
N. G. D. Ac.

ισ

ισ.

ισς

ιας.

P.

ιων

ισι.

ἢ

ἰ.

ια

ια.

ἢ πόλις, ὁ σίνηπι.

Huius declinationis nomina Ionice declinantur per εος, quod cum fit, contrahetur in dictis casibus & Nominatiuo duali, ad formam formulæ primæ, ut ἢ πόλις, ἢ πόλιος. Et Ionice πόλειος, τῆ πόλιι. Contracte πόλι. Ionice πόλει. Contracte πόλει &c.

TERTIA.

Est nomen in εω, quæ similiter contrahuntur in Dativio singulari, & Nominatiuo & Accusatiuo plurali.

DE NOMINE

N. G. D. Ac. V.

ει

εις εος ει εα ευ. D. εε εοιρ.

N. G. D. Ac.

εις

εις

εεσ εων ευσι εας

ὁ βασιλεύς, ἡ βασίλειος, τὸ βασιλεί. Con-
tracte, βασιλεί.

Q V A R T A.

Ea est in nominibus in ας; uel ρας neu-
tri generis, quorū genitiuus exit in ατος,
abiectione uero τ in αος, ὁ κρέας, ἡ κρέατος.
Et per abiectionem, κρέαος, ὁ κέραος, ἡ κέ-
ραος. Et per abiectionem, κέραος. In his
contractiones fiunt, ut sequitur.

N. G. D. Ac. V. N. Ac. G. D.

ας

εος ας

ας

ων.

αος αι ας ασ. D. αε

οιρ.

ρας.

N. G. D. Ac.

ας

ων

ας

P. αα αω ασι αα.

Quinta

DE NOMINE

QVINTA

Est nominum in οἷς, in οος genitiuum
facientiū · Cōtractionē patitur in nomina
tino & accusatiuo plurali, ut sequitur.

N. G. D. Ac.

S. οἷς οοσ οἷ ουν. D. οἷ οοιγ.

N. G. D. Ac.

οἷς οἷς.

P. οἷς οων ουνι οας.

ἑοῦς βόοσ Nominatiuo plurali βόων. Et
contracte ἑοῦσ.

S. E. X. T. A

Est nominū fœmininorum in ω & ως,
quorum genitiuus exit in οοσ, ut ἡ λητώ,
τῶ, ἡ λητόοσ, ἡ αἰλώς, τῆ αἰδοοσ.

Huius declinationis nomina Heterocli
ta sunt, in singulari numero declinatio
nis quintæ (quæ sola contractionem reci
pit) in duali & plurali declinationis tertię
parisyllaborum.

N. G. D. Ac.

οἷς οἷ ω.

S. οοσ οἷ οα. D. ω οιγ. P. οἷ ων οἷσ οἷσ.

ωσ.

D E N O M I N E

ἡ λητώ, ἡ λητόος. Contracte, λητούς &c.
S E P T I M A.

Ea est nominum in *us* & *u* acutum, quorum genitiuus exit in *εος*, ut ἡλύς, ἡλέος, ἡλύ, ἡλέος. Dicitur autē acutū propter notam accentus acuti, quā supra se habet. Contrahūtur uero in datiuo singulari, nominatiuo & accusatiuo plurali, ut sequitur.

N. G. D. Ac.

us

u.

S. εος ει. D. εε εοιν,

u

u.

N. G. D. Ac.

εις

εις.

εεσ

εασ.

P.

έων εσ.

η

η.

εα

εα.

ἡλύς, ἡλέος, ἡλέϊ. Contracte ἡλέϊ &c.

O C T A V A.

Est nominum in *us* & *u* grauitonum, scilicet, quod nullius accentus notam habet (italibet in praesentia docendi causa definire)

DE PRONOMINE

definire) quorum genitiuus exit in *ος*, ut *βόξος βόξος*, *ἀδάκρυ ἀδάκρυος*. Contrahuntur uero in nominatiuo & accusatiuo plurali, ut sequitur.

<p>S. <i>ος</i> <i>ος</i> <i>ος</i></p> <p> <i>ο</i></p> <p> <i>ος</i></p> <p> <i>ους</i></p> <p>P. <i>ων</i> <i>ων</i> <i>ων</i></p> <p> <i>ο</i></p> <p> <i>οα</i></p>	<p> <i>υρ</i></p> <p>D. <i>οι</i> <i>οι</i> <i>οι</i></p> <p> <i>ο</i></p> <p> <i>οι</i></p> <p> <i>οας</i></p> <p> <i>οι</i></p> <p> <i>οι</i></p>
---	--

ὁ ἀδάκρυ, τοι ἀδάκρυος. τὰ ἀδάκρυα. Contracte, τὰ ἀδάκρυ &c.

DE PRO nomine.

Pronomini accidunt sex, Genus, Species, Numerus, Persona, Casus & declinatio.

Genera pronominum sunt quatuor, Masculinum ut *ἡμέτερος*, Fœmininum ut *ἡμέτερα*, Neutrum ut *ἡμέτερον*, Communne ut *ἐγώ, σὺ, ὅς*.

DE PRONOMINE

Species a grāmaticis traduntur quinque, quod etsi inepte, si rem spectes, fiat, docendi tamen causa eos sequar. Primitiua, Possessiua, Demonstratiua, Relatiua & Composita.

Personæ tres, Prima ut ἐγώ, Secunda ut σὺ, Tertia ut ἐκεῖνος. Cætera ex eorum declinatione, quæ plerunque irregularis est, cognosces.

Primitiua sunt tria, quæ declinantur hoc modo.

S. N. ἐγώ. G. ἐμοῦ. D. ἐμοί. Ac. ἐμέ. Dual. N. Ac. νῶ. G. & D. νῶν. Plur. N. ἡμεῖς. G. ὑμῶν. D. ἡμῖν. Ac. ἡμᾶς.

S. N. σὺ. G. σοῦ. D. σοί. Ac. σέ. Dual. N. & Ac. σφῶ. G. & D. σφῶν. Plur. N. ὑμεῖς. G. ὑμῶν. D. ὑμῖν. Ac. ὑμᾶς.

S. N. ὅς. G. οὗ. D. οἱ. Ac. ἐ. Dual. N. & Ac. σφέ. G. & D. σφῖν. Plural. N. σφεῖς. G. σφῶν. D. σφίσι. Ac. σφᾶς.

Possessiua quæ a primitiuorum numeris deducuntur octo, ut ἐμὸς, νωίπερθ, ἡμέ

DE PRONOMINE

ἡμέτερος, οὖος, σφωίτερος, ὑμέτερος, εἶος, σφέτερος. Quorum declinatio imitatur secundam & tertiam nominum.

M. ἡμέτερος, ἡμετέρω, ἡμετέρῳ, ἡμετέροισι.

F. ἡμετέρα, ἡμετέρας, ἡμετέρα, ἡμετέρας.

Demonstratiua duo, οὗτος & ἐκεῖνος, in quibus quia uariationis nonnihil est, ea per omnia genera persequar.

M. οὗτος, τούτου, τούτῳ, τούτῳ, ὡς οὗτος.

D. τούτῳ, τούτῳ.

P. οὗρι, τούτων, τούρις, τούρις.

F. αὐτή, ταύτης, ταύτη, ταύτην, ὡς αὐτή.

D. ταῦτα, ταύται.

P. αὐτοῖ, τούτων, ταύταις, ταύταις.

N. οὗτος, τούτου, τούτῳ, οὗτος, ὡς οὗτος.

D. τούτῳ, τούτῳ.

P. ταῦτα, τούτων, τούρις, ταῦτα.

M. ἐκεῖνος, ἐκεῖνος.

F. ἐκεῖνη, ἐκεῖνης.

N. ἐκεῖνο, ἐκεῖνος.

Reliqua persequere ad formam nominum secundae & tertiae declinationis.

DE PRONOMINE

Relatiuum unum, quod declinatur secundum formam secundæ & tertiæ declinationis.

M. αὐτός, αὐτός, αὐτό, αὐτόν.

F. αὐτή, αὐτῆς, αὐτῆ, αὐτήν &c.

N. αὐτός, αὐτός, αὐτό, αὐτός.

Composita pronomina sunt tria, cuius personæ unum respondens. Nominatiuo singulari carent. Declinantur uero ut sequitur.

M. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῶ, ἐμαυτόν.

F. ἐμαυτῆς, ἐμαυτῆ, ἐμαυτήν.

N. ἐμαυτός, ἐμαυτόν, ἐμαυτός.

M. σεαυτός, σεαυτόν, σεαυτόν.

F. σεαυτῆς, σεαυτῆ, σεαυτήν.

N. σεαυτός, σεαυτόν, σεαυτό.

Hæc duo pronomina numerum dualem & pluralem compositum nō habent, sed eorum loco primitiuis utimur & relatiuo ἡμῶν, αὐτῶν &c.

M. ἑαυτός, ἑαυτῶ, ἑαυτόν.

F. ἑαυτῆς, ἑαυτῆ, ἑαυτήν &c.

N. ἑαυτός, ἑαυτόν, ἑαυτό.

De Verbo

DE VERBO

Verba Græcorum trifariam terminātur in prima persona præsentis indicatiui, uel in ω , uel in $\mu\alpha\iota$, uel in $\mu\iota$.

Quæ in ω exeunt, partim actiua, ut $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\omega$, partim neutra sunt, ut $\acute{\upsilon}\gamma\alpha\acute{\iota}\nu\omega$.

Quæ in $\mu\alpha\iota$, partim passiuæ, ut $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\omicron\mu\alpha\iota$, partim media (quæ ad latinorum morem communia adpellari possunt) iam actiue, iam passiuè posita, id quod constructio indicat, ut $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\omicron\mu\alpha\iota$ σὲ & $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\omicron\mu\alpha\iota$ ὑπὸ σοῦ, partim deponentia, ut $\mu\acute{\alpha}\chi\omicron\mu\alpha\iota$.

Quæ in $\mu\iota$, partim actiua, ut $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$, partim neutra, $\acute{\iota}\eta\mu\iota$, & $\pi\omicron\rho\epsilon\acute{\upsilon}\omicron\mu\alpha\iota$.

Ex his adparet uerbis quinque esse genera, Actiuum, Passiuum, Medium, Neutrum, Deponens.

Præter genus alia septem habet accidentia, Modum, Speciem, Figuram, Numerum, Personam, Tempus & coniugationem.

Quinque sunt modi, Indicatiuus ut $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\omega$, Imperatiuus ut $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\epsilon$, Optatiuus ut $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\omicron\mu\iota$. Subiunctiuus, ut $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\omega$, Infinitiuus, ut $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\epsilon\iota\gamma$.

D E V E R B O

Species duæ. Primitiua ut ἀγῶς, Deriuatiua, ut ἀγῶν.

Figuræ duæ (nam decōpositam in nominibus docui reiciendam) Simplex ut παίδεω. Composita, ut προαποιδεω.

Numeri, ut in nominibus, tres. Singularis, ut τίπῳ. Dualis, ut τίπῃτερον. Pluralis, ut τίπῳμῶν.

Personæ, ut in pronomini⁹, tres. Prima τίπῳ. Secunda τίπῃς. Tertia τίπῃ.

Tempora sex. Præsens ut τίπῳ. Præteritum imperfectum, ἔτιπῳ. Præteritum perfectum τέτιπα. Præteritum plusquamperfectum ἐπέτιπῳ. Indefinitum (quod Græcis peculiare est, & præteriti perfecti significatum obtinet) duplex est. Primū ἔτιπα. Secundum ἔτιπον. Futurum similiter duplex. Primū τίπω. Secundū τῶπω.

Coniugationes uerborum sunt octo, quatuor eorum quæ in ω exeunt, quatuor eorum quæ in μι terminantur. Nam quæ in μι sunt, quia uel istorum passiuæ sunt & media uel deponentia, iis similia eodē referantur.

De uerbis

DE VERBO
DE VERBIS IN

ω uel ομα.

Verbum dicitur eius esse coniugationis, cuius distinctiua ω uel ομα finale præsentis indicatiui immediate præcedit. Quæ uero distinctiua literæ sint cuiusq; coniugationis subiecta patefaciet figura.

Distinctiua sunt coniugationis.

Præsentis.

Fut. Pti perf.

Primæ. ω β φ π̄

† φ.

Secundæ. κ γ χ κ̄

ξ χ.
ζ σσ τ̄.

Tertiæ. τ λ θ ω purū

• κ.

Quartæ. λ μ ν ρ

λ μ ν ρ. κ.

Quare si queratur, cuius coniugationis sit τ̄π̄ω. dices, primæ, quia ante ω finale habet π̄, quod reperitur in ordine distinctiuarū primæ coniugationis. Sic μᾱχομα secundæ coniugationis est, quia ante ομα finale habet χ, quod reperitur in ordine distinctiuarum eius coniugationis.

DE VERBO

Ω purum autem dicitur quod immedi-
ate præcedit uocalis, uel sola, ut ποιέω, uel
in diphthongo, ut ἀκούω. Sunt tamen uer-
ba nonnulla, quæ in præsentis futuri di-
stinctiuam habent, ut ἀύξω ἀλέξω & ἔψω.
Sed sunt uerba adfecta, per uocalis elisio-
nem, ab ἀύξέω, ἀλέξέω, & ἔψέω.

DE INDICATIVO VER- borum in ω.

De formatione Præteri- ti imperfecti.

Præteritum imperfectum formatur a
præsentis persona prima singulari, uer-
tendo ω finale in ον, & augendo principium
si opus sit.

Nam si præsens incipit a consonante,
adsumitur in principio uerbi ε, idq; uoca-
tur augmentum syllabicum, ut τίπτε ἔπι-
πτον, γράφω ἔγραφον.

Sin autem a uocali uel diphthongo mu-
tabili incipit, tum conuertitur breuis, uel
anceps in suam longam, quod clarius osten-
dit figura sequens.

Vocales

DE VERBO

Vocales mutabiles.

α	η	ἀκούω, ἠκούου.
ε	Conuertitur in η	ut ἐλέεω, ἠλέεον.
ο	ω	ὀνόμαζω, ὠνόμαζον.

Diphthongi mutabiles.

αι	η	αἴρω, ἤρουν.
οι	ω	οἰκτείρω, ὠκτείζον.
Conuertitur	in	ut
αυ	ηυ	αυλέω, ἠυλεον.
ευ attice	ηυ	ἠυσω, ἠυδον.

Si uero praesentis initium ab alia uocali uel diphthongo: nempe η ι υ ω ει ου ευ fuerit, initii nulla mutatio erit, sed ω tantummodo conuertetur in ον. ut ἠχέω, ἠχέον, ἰππεύω, ἰππεύον, εἰκάω, εἰκάον, οὐτάω, οὐτάον, ἠυσω, ἠυδον communiter, nam ἠυδον atticum est.

EXCEPTIONES DVAE

Excipiuntur primo uerba quadā, quae quamuis ab ε incipiant, illud tamen in imperfecto in η non mutant, sed adsumunt

D E V E R B O

ad id, ut diphthongus fiat, ἔχω ἔιχον, ἔπα
 ἔιπον, ἔλω ἔιλον, ἔπιμα ἔπιόμην, ἔσηκα
 ἔσισκεν, ἔστια ἔστιαον, ἔα ἔιαον, ἔρπύζω
 ἔρπυζον, ἔλκω ἔιλκον, ἔλκυσ ἔιλκυν, ἔρπω
 ἔρπον, ἔρύω ἔρυον, ἔθίζω ἔθιζον, ἔθω ἔθωθα,
 ἔω ἔιμα, ἔργάζομαι ἔργαζόμην.

Secundo uerba nonnulla, quæ si diph-
 thongum omnino non mutant, οἶομαι οἶ-
 ώθην, οἰμέω οἰμικτα, οἰνόω οἰνίζω, οἰσεύω οἰ-
 νίζομαι, οἰωνοσκοπέω οἰωνοπολέω, οἰακίζω,
 οἰακονόμῳ, οἰακοξεφῶ.

Est præterea notandum uerba à ρ inci-
 pientia augmenti causa, non solum adiu-
 mere ε, uerumetiam ρ geminare, ut ῥίπῳ
 ῥριπῶν, ῥέσκῳ ῥρεσκον.

D E I N D E F I N I T O

secundo

Indefinitum secundum nos a præterito
 Imperfecto formamus, secuti Ricardum
 Crocum præceptorem nostrum, ea enim
 formandi ratio facilius nobis esse uidetur,
 quàm si ab indefinito primo ducatur.

Fit ab imperfecto, si ante ον finale π, κ, ρ,
 ρα, μν reperitur, abiiciendo posteriorem
 consonantem,

DE VERBO

consonantem, penultimamque considerati-
do, quemadmodum infra docebitur.

π τ ἐτυπῆον ἐτυπαρ.

κ τ ἐπικῆον ἐτεκον.

κτ abiicit ut

κ λ ἐτακλον ἐταλον.

μ ν ἐκαμνον ἐκαμον.

βλάπω, ἐβλαπῆον, ἐβλαβον.

Excipitur a regula κρύπω, ἐκρυπῆον, ἐκρυβον.

καλύπω, ἐκάλυπῆον, ἐκάλοβον.

σκάπω, ἐσκαπῆον, ἐσκαφορ.

DE PENULTIMAE CON-
sideratione

In omni indefinito secundo formando
est præterea penultima imperfecti consy-
deranda, & si in aliquam ex subiectis regu-
lis inciderit, iuxta eius præscriptum mu-
tanda.

REGULA I.

Si in penultima imperfecti η ω α αδ fu-
erit, in indefiniti secundi formatione uer-
tatur in α.

DE VERBO

ε ληθον ελαθον.

εδωκον εδωκον.

uertitur in α

ελακον εδακον.

επαυον επαυον.

REGVLA II.

Si eu uel ei diphthongum in penultima
habet imperfectum, in indefiniti secundi
formatione ε abiicitur.

ευ ελυθον ηλυθον.

abiicitε

ει ειπειθον ειπιθον.

REGVLA III.

Si imperfectum in penultima habet ε
uel ei precedente liquida, quæ subiuncta
est alteri consonanti, uel sequente imme-
diatè liquida, mutabitur ε uel ei in α.

ε εωλεκον, εωλακον.

precedente liquida
subiuncta alteri cōso-
nāti, uel sequète in α

εωειρον, εωειρον.

Exceptio.

DE VERBO

EXCEPTIO I.

A prima regulæ parte excipitur ἐφλε-
 γον & ἔβλεπον, nam in his nulla mutatio
 fit, quamuis præcedat liquida subiuncta
 alteri consonanti, sed conuenit imperfe-
 ctum & indefinitum secundum.

EXCEPTIO II.

Secundo excipiuntur trisyllaba quartæ
 coniugationis, qua æ diphthongū, quam
 uis sequatur liquida, in æ non uertunt,
 sed, solum abiiciunt, ut ἐγείρω, ἔγειρον, ἤγε-
 ρον, ὄφειλω, ὠφειλον, ὠφελον.

REGVLA III.

Si imperfectum exit in αον uel εον in in-
 definiti secundi formatione abiicitur æ
 uel ε.

αον α ἐβόαον ἔβοον.

abiicit

εον ε ἐποίηον ἔποιον.

REGVLA V.

Verba habentia ante ον imperfecti
 τῆς. Siquidem secundæ coniugationi fu-
 erint, uertunt eas in indefiniti secundi for-

D E V E R B O

matione in γ. Sin autem tertiæ fuerint, commutant in λ.

^σ	^ξ	^γ
τ]	Si in futuro habet uertiteas in	
}	^σ	^λ
ἔκραζον, κράξω, ἔκραζον. ὠρυασον, ὠρύξω, ὠρύξον.		
ἔπραττον, πράξω, ἔπραττον. ἔφαγον, φάσω, ἔφαδον.		
ἔπλαττον, πλάσω, ἔπλαδον.		

Quæ per σσ eff'eruntur, etiam per τ] ef-
ferri possunt. Hactenus traditæ regulæ in
iis locum habent, quorum imperfectum
duas syllabas excedit, Nā si bisyllabū tan-
tummodo fuerit, nulla fiet mutatio, sed
idem erit imperfectum & indefinitum se-
cundum ἄσω ἠδον. Verba quæ in nullam
istarum regularum incidunt, similiter di-
cta duo tempora coincidentia habet, ἔχου-
σον, ἔχούσον. ἔλεγον, ἔλεγον.

D E F U T U R O

secundo.

Futurum secundum, formatur ab inde-
finito secundo, uertendo *ον* finale in *ω* cir-
cunflexum, abiiciendo augmentum tem-
porale, uel syllabicum, quod fiet mutata
uocali

DE VERBO

vocali uel diphthongo initiali indefiniti
in eam quæ præsentis initium existit, aut
abiecto ε, quod in imperfecti formatione
adsumptum fuerat, ὀρίσσω, ὠρύσσω, ὠρύ-
σσιν, ὀρυγῶ. τίπῃω, ἔτυπῃον, ἔτυπον, τυπῶ.
οἰκτεῖρω, ὠκτεῖρον, ὠκταρον, οἰκταρῶ.

Quamobrè deficiente peculiari indefini-
to secundo, deficit etiam futurū secundū.

DE FUTURO PRIMO

trium primarum coniu-
gationum.

Futurum primum, coniugationis pri-
mæ, secundæ & tertiæ, formatur a prima
persona præsentis, mutando distinctiuam
præsentis in distinctiuam futuri iuxta figu-
ram superius positam τίπῃω, τίψω. λέξω,
λέξω. πλῆθω, πλῆσω.

EXCEPTIONES.

Excipe uerba in ω purum tertiæ coniu-
gationis, ut quæ futurum non per distin-
ctiuæ mutationem, sed per eius nempe σ
adsumptionē, ante ω finale præsentis ab-
eo deducunt, πκύω, πκύσω, βασιλεύω, βα-
σιλεύσω.

DE VERBO

Attamen in uerbis in εω αω & οω, præterea breuis uel anceps præsentis, uertitur etiam in suam longam.

εω κω ποιέω ποιήσα.
αω uertitur in κω βοάω βοήσα.
οω ωσα χυσόω χυσώσα.

Reperias tamen in authorum lectione uerba nonnulla, quæ uocalem penultima non mutant, ut γελάω γελάσα, τελέω τελέσα &c.

Item uerba in εω, si bisyllaba fuerint, εω in ουσα uertunt, ut πλέω πλεύσα, ρέω ρεύσα, his adde καίω καύσα, κλαίω κλαύσα.

De uerbis in $\left(\begin{array}{c} \tau \\ \sigma \end{array} \right) \omega$

Quandoquidem σσ ττ ζ duarum coniugationum distinctiuae sunt, quo cognoſci possit coniugatio, duas regulas ex Herodiano & Demetrio notato.

PRIMA.

Verba in αω uel ττ ω, ut plurimū sunt coniugationis secundæ, πρᾶττω πρᾶξω, ὀρύσσω ὀρύξω.

Excipi

DE VERBO

Excipiuntur sequentia, quæ sunt coniugationis tertiæ, *πλάττω πλάσσω, ἐρέω ἐρέσω, ἰμάω ἰνάω, πιάω, λιάω, λείω*. His adde *πράττω* cū uendo significat.

SECUNDA.

Verba in *ζω*, pleraque sunt coniugationis tertiæ, *ορίζω ορίσσω, φάζω φάσσω, βαδίζω βαδίσσω*.

Quæ sequuntur excipe, ut quæ sint coniugationis secundæ, *οιμώζω οιμώξω, σκείζω, αιάζω, σινάζω, ὀλολύζω, ἄλαπίζω, θρυλλίζω, κράζω, σφάζω, σίζω ῥέζω, Ἰύζω*; quod in tertia cōiugatione nonnunquam positū reperitur. Adde *παίζω* quod apud atticos est coniugationis tertiæ, communiter uero secundæ. Dicimus itaque *παίσσω* attice, & *παίξω* communiter.

DE FUTURO PRIMO
quarta.

Eius coniugationis primum futurum similiter à prima persona presentis deduces ultimam circumflectendo, & corripiendo penultimam, si utcumque longa fuerit, *μενῶ μενῶ.*

DE VERBO
PENULTIMAE CORRI
piendæ ratio.

Si ante ω finale præsentis reperiuntur
duæ liquidæ, penultima ut brevis fiat, ab
iiciatur earum posterior.

α λ ψ άλλω ψ αλώ.
abiicit

μ ν ν τ έμνω τ εμῶ.

Sin autem in penultima præsentis α
uel ϵ fuerit, in futuri formatione abiici
tur ι .

α ϵ ϕ άινω ϕ ανῶ.
habet in futuro

ϵ ι ϕ θείρω ϕ θεῖῶ.

DE INDEFINITO
primo

Indefinitum primum, formatur a pri
ma futuri primi, uertendo ω finale in α ,
& adsumendo augmentum in principio,
ut in imperfecto ostensum est, ἔτυπτον, τύ
τω, ἔτυτα, ἔλεγον, λέξω, ἔλεξα, ἤκον, ἄ
κούσω, ἤκουσα.

Peculiare

DE VERBO

PECVLIARE

quartæ

Circa uerba quartæ coniugationis, hoc amplius est obseruandum, si in penultima futuri fuerit α , uertitur in indefiniti formatione in η . Si uero fuerit ϵ , uertitur in ϵ diphthongum.

ϵ ϵ ϵ $\mu\lambda\theta\upsilon\omicron\nu$, $\mu\epsilon\tilde{\nu}\omega$, $\epsilon\mu\epsilon\nu\alpha$.

Fut. uertit in

α η $\epsilon\tau\alpha\chi\lambda\omicron\nu$, $\tau\alpha\lambda\tilde{\omega}$, $\epsilon\tau\eta\lambda\alpha$.

Quandoq; tamen α non mutatur in η , sed producitur solum $\epsilon\mu\iota\alpha\nu\omicron\nu$, $\mu\iota\alpha\nu\tilde{\omega}$, $\epsilon\mu\iota\alpha\nu\alpha$, $\epsilon\chi\iota\alpha\nu\omicron\nu$, $\chi\iota\alpha\nu\tilde{\omega}$, $\epsilon\chi\iota\alpha\nu\alpha$.

DE PRAETERITO PER-

fecto trium primarum con-

iugationum.

Præteritum perfectum primæ, secundæ & tertiæ cōiugationis, formatur a prima indefiniti primi, mutando distinctiuam futuri, in distinctiuam præteriti. Idq; ita simpliciter procedit, si præsens incipiat a uocali, uel a duabus consonantibus, actu uel potentia. uel $\alpha\rho$, ut $\alpha\kappa\omicron\upsilon\omega$, $\eta\kappa\epsilon\theta\epsilon$, $\eta\kappa\omicron\kappa\alpha$. $\sigma\iota\zeta\omega$, $\epsilon\sigma\iota\zeta\alpha$, $\epsilon\sigma\iota\zeta\alpha$. $\tau\iota\lambda\omicron\omega$, $\epsilon\tau\iota\lambda\omicron\omega$.

DE VERBO

σα, ἐφίλωκα, ῥίπρω, ἔρριψα, ἔρριψα.

Excipe μέμνημαι ἀμνάομαι, κέκτημαι ἀκτάομαι, πέπλωμαι ἀπλόομαι πεπλώκα, ἀπλώω.

Sin autem alioqui a cōsonante sola, uel etiam a muta cum liquida incipiat præsens, præponitur etiam in formatione perfecti prima præsentis consonans, τύπρω ἔτυψα, τέτυφα, γράφω ἔγραψα, γέγραφα.

EXCEPTIONES DVÆ

Excipe ἀ γη & γρη incipientia, Nam & si ibi sit muta cum liquida, nulla tamen fit consonantis præpositio, sed distinctiua solum mutatio, γνώω, ἔγνωσα, ἔγνωκα, γρη γρηέω, ἔρηγόρησα, ἔρηγόρηκα.

Secundo excipe incipientia ab aspirata consonante, nam ipsa aspirata non præponitur, sed eius tenuis.

θ τ θανμάζω, ἐθανύμαθ, τετανύμα
(κα.

φ uertit in π φιλέω ἐφίληθ, πεφίληκα.

χ κ χελκεύω, ἐχάλκευσα, κέ
(χάλκευκα.
Peculiare

DE VERBO

PECVLIARE PRIMAE

Est praeterea notandum, quod uerba bisyllaba primae coniugationis ꝑ in penultima habentia, illud in perfecti formatione in ꝑa uertunt, *ᾤεφω*, *ᾤεφετα*, *ᾤεσαφα*.

DE PRAETERITO PERFECTO QUARTAE.

Praeteritum perfectum quartae coniugationis, formatur a futuro primo, mutato finali in *κα*, obseruatoq; augmento imperfecti, & si opus fuerit iuxta praedictas regulas, praeponatur etiam prima praesentis consonans, *ἔαλλω*, *ἔταλλον*, *ἔαλω*, *ἔταλκα*.

NOTATIUNCVLAE

Quod si facta mutatione, ut dictum est, euenerit *ν* ante *κ*, uertetur *ν* in *γ*, ut *φαίνω* *ἔφανον*, *φανὸς* *πέφαγμα*.

Si uero praesens in *νω* exit, atq; in penultima habet, uel *υ* uel *ει*, tunc *ν* non uertitur in *γ*, sed omnino abiicitur *κείνω*, *κείνω*. *κέκεικα*, *θίνω*. *θύνω*, *τέθυκα*, *κτενω*. *κτενω*, *ἔκτακα*. Reperias tamen nonnulla *ν* in *γ*

D E V E R B O

uertentia superiorum in modum, ut μίαι
νω, μεμίαγκα, μολύνω μεμόλυμα, adde
ὄξύνω, & si qua alia sunt.

D E P E N V L T I M A

Est praeterea in hac formatione aduer/
tendum, si futurum bisyllabum in penul/
tima habuerit ε, id in perfecto mutari in
α, ut κτένω, κτενά, ἔκτακα, ἀσείρω, ἀσε
ρώ, ἑσπάρκα.

Sin autem futurum in μῶ exierit, pe/
nultima non mutatur ad dictū modū, sed
quacunq; penultima existente, ῶ uertitur
in ηκα τέμνω, τεμῶ, τετέμηκα, νέμω, νεμῶ,
νενέμηκα, κάμνω, καμῶ, κέκάμηκα. Ex his
nonnulla syncopata proferuntur, τέτμη
κα, κέκμηκα.

D E P L V S Q V A M

perfecto

Präteritum plusquamperfectum, for/
matur a prima präteriti perfecti, mutan/
do α finale in ειν, ut ἠκκα ἠκούκειν, ἔσφα
φα, ἔσφαφειν.

Si tamen perfecti initium fuerit conso/
nans, adsumitur praeterea ad plusquam/
perfectum

DE VERBO

perfectum formandum in principio ε, ut

τέτυφα. ἐπέτιφεν.

DE FORMATIONE

personarum

Cuiusq; temporis personæ cæteræ formantur a prima, si ω, uel ον, uel α, uel εν mutantur ad modum in sequenti figura descriptum, ut τύπῳ, uerte ω in εις, fiet secunda τύπεις. Verte ω in ομν, fiet prima pluralis τύπομν &c.

Præsens τύπῳ εἶπον, εἶπεν

Fut. 1. τύψω εις ει. D. εἶπον, εἶπεν

Fut. 2. τυψώ εἶπον, εἶπεν

Præsens

Fut. 1. ομν, ετε

P. ομν

Fut. 2. οὔμν εἶτε

Imperf. ἐτύπουν

εσ. ε. D. εἶπον, εἶπεν

Indef. 2. ἐτυπον.

P. ομν, ετε, ομ.

Indef. 1. ἐτύψα

ἀτῆσ

ας. ε. D. ατῆσ.

Perfec. τέτυφα.

ατῆσ

DE VERBO

	αυ
P.	αμν, ατε.
	ασ.
Plusquamperfect.	ἔτετύφειν, εις ει.
Dual.	ειτον, ειτην.
Plural.	ειμν, ειτε, ειτην.

PECVLIARE QVARTAE

Sciendum est futurum primum quarta coniugationis in personis formandis ubiq; sequi futurum secundum omnium coniugationū, quod accidit ob ω circumflexum, quod commune habent. Hinc dicimus in duali μενεῖτον, & non μένετον.

COMMVNIA OMNIVM

Quia uero uidemus in duali quandoq; primam desiderari personam, quandoq; secundam & tertiam eandem esse, nunquam differre, duæ de ea re tradendæ sunt regulæ.

PRIMA

Quandocūq; μ reperitur in primæ personæ pluralis syllaba ultima, dualis prima deficit, id quod in actiuis ubiq; contingit, ut quæ

DE VERBO

ut quæ in $\mu\epsilon\lambda\lambda\omicron$ primam pluralem forment.
 Alioqui non deficit, ut in mediis & passi
 uis uidebitur.

SECUNDA

Tertia persona plurali in ι , uel α exeun
 te, secunda & tertia persona dualis eadem
 est. Sin autem in aliud quippiam exierit
 tertia pluralis, tum differunt, exempli lo
 co sit præsens & imperfectum.

Quo hæc uelut ob oculos posita, cogni
 tu faciliora sint Tyronibus. integra $\pi\alpha\rho\rho\alpha$
 $\delta\iota\gamma\mu\alpha\tau\alpha$ unicuique modo subiiciemus.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Indicatiui

Præsens

S.	$\tau\acute{\upsilon}\pi\omega$	$\tau\acute{\upsilon}\pi\epsilon\iota\varsigma$	$\tau\acute{\upsilon}\pi\epsilon\iota$
D.		$\tau\acute{\upsilon}\pi\epsilon\tau\omicron\nu$	$\tau\acute{\upsilon}\pi\epsilon\tau\omicron\rho$
P.	$\tau\acute{\upsilon}\pi\omicron\mu\epsilon\lambda\lambda\omicron$	$\tau\acute{\upsilon}\pi\epsilon\tau\epsilon$	$\tau\acute{\upsilon}\pi\omicron\iota\omega$.

Futurum primum

S.	$\tau\acute{\upsilon}\uparrow\omega$	$\tau\acute{\upsilon}\uparrow\epsilon\iota\varsigma$	$\tau\acute{\upsilon}\uparrow\epsilon\iota$
D.		$\tau\acute{\upsilon}\uparrow\epsilon\tau\omicron\nu$	$\tau\acute{\upsilon}\uparrow\epsilon\tau\omicron\rho$
P.	$\tau\acute{\upsilon}\uparrow\omicron\mu\epsilon\lambda\lambda\omicron$	$\tau\acute{\upsilon}\uparrow\epsilon\tau\epsilon$	$\tau\acute{\upsilon}\uparrow\omicron\iota\omega$.

D

DE VERBO

Futurum secundum

S.	τύψω	τύψῃς	τύψῃ
D.		τύψῆτον	τύψήτων
P.	τύψομεν	τύψῆτε	τύψουσ

Præteritum Imperfectum

S.	ἔτυπτον	ἔτυπθον	ἔτυπτε
D.		ἔτύπτετον	ἔτυπτέτηθ
P.	ἔτύπτομεν	ἔτύπτετε	ἔτυπτομ.

Indefinitum secundum

S.	ἔτυπον	ἔτυπες	ἔτυπε
D.		ἔτύπερν	ἔτυπέτηθ
P.	ἔτύπομεν	ἔτύπετε	ἔτυπον.

Indefinitum primum

S.	ἔτύφα	ἔτύφας	ἔτύφε
D.		ἔτύφαρν	ἔτύφέτηθ
P.	ἔτύφαμεν	ἔτύφατε	ἔτύφαμ.

Præteritum perfectum

S.	τέτυφα	τέτυφας	τέτυφέ
D.		τετύφαρν	τετύφέτηθ
P.	τέτύφαμεν	τετύφατε	τέτύφασ.

Præteritum plusquamperfectum

S.	ἔτετύφην	ἔτετύφης	ἔτετύφει
D.		ἔτετύφην	ἔτετύφείτηθ
P.	ἔτετύφμεν	ἔτετύφετε	ἔτετύφεσιν.

Duae

DE VERBO

DVAE REGVLAE IN

reliquis modis notanda.

In formatione temporum in reliquis modis indefinitorum augmenta abiiciuntur, quemadmodum in futuro secundo docuimus ἔτιθε, τίτορ.

In eisdem modis praesens & imperfectum coincidunt, similiter perfectum, & plusquamperfectum, id quod ex authorum lectione deprehenditur.

DE IMPERATIVO

Praesens deducitur a tertia imperfecti indicativi augmento eius solummodo abiecto ἔτιθε, τίθε, ἠκθε, ἄκθε.

Præteritum perfectum & indefinitum secundum eodem modo deduces a tertia sui indicativi, sed observata etiam regula communi τέτοθε, τίτοθε, ἔτιπε, τίπε.

Indefinitum etiam primum formatur a tertia sui indicativi & finale in ου uertendo, ἔτιθε, τίτορ.

Futura imperatiuus non format, sed eorum loco in oratione utimur perfecto & indefinitis.

DE VERBO
DE FORMATIONE
personarum

Cuiusq; temporis personas reliquas deduces a sua secunda (prima enim in imperatiuis non est) ε uel ον mutando, ut figura sequens docet.

Præsens	τύπτε	
Perfec.	τέτυφε	έτω
Indef. 2.	τύπε	
Indef. 1.	τύπον	άτω
D.	ετον, έτων.	P. ετε, έτωσαμ.
D.	ατον, άτων.	P. ατε άτωσαμ.

SEQVITVR INTEGRVM

παράλειμα imperatiui.

Præsens

S.	τύπτε	τυπέτω
D.	τύπτετον	τυπέτων
P.	τύπτετε	τυπέτωσαμ.

Præteritum perfectum

S.	τέτυφε	τετυφέτω
D.	τετυφέτων	τετυφέτων
P.	τετυφέτε	τετυφέτωσαν.

Indefinitum

DE VERBO

Indefinitum secundum

S.	τύπε	τυπέτω
D.	τύπετον	τυπέτωρ
P.	τύπετε	τυπέτωσθε.

Indefinitum primum

S.	τύψον	τυψάτω
D.	τύψοντον	τυψάτων
P.	τύψετε	τυψάτωσθε.

DE OPTATIVO.

Optatiui tempora deducuntur a tertia persona suorum indicatiuorum, mutando ει, uel ει in οιμι, τύπῃσι, τύπῃσιμι, τέτυφε, τετύφοιμι, ἔτυπε, τύποιμι, τύψῃσι, τύψῃσιμι, τυπέι, τυπέιμι.

Excipitur indefinitum primum, quod euertit in αιμι, ut ἔτυψε, τύψαιμι.

DE FORMATIONE

personarum

Cuiusq; temporis personas deduces a prima eius, uertendo οιμι uel αιμι iuxta figuram sequentem.

Præsens τύπῃσιμι

Perfec. τετύφοιμι

Indef. 2. τύποιμι οις, οι. D. οίρη, οίτην.

DE VERBO

Fut. 1. τύποιμι.

Fut. 2. τυπώμι.

Indef. 1. τύποιμι, ας, αι. D. αργυρίτην.

P. αμην, ατε, αεν.

Indefinitum secundum a futuro secundo, in hoc modo internoscitur accentu. Indefinitum enim antepenae cuitur. Futurum uero peninsilectitur, τυπώμι τυπώμι.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Præsens

S. τύποιμι τύποις τύποι

D. τυπώμι τυπώμι τυπώμι

P. τύποιμεν τύποιτε τύποιεν.

Præteritum perfectum

S. τετύποιμι τετύποις τετύποι

D. τετύπωμα τετύπωμα τετύπωμα

P. τετύποιμεν τετύποιτε τετύποιεν.

Indefinitum secundum

S. τυπώμι τυπώσις τυπώσι

D. τυπώμι τυπώμι τυπώμι

P. τυπώμιεν τυπώμιτε τυπώμιεν.

Futurum primum

S. τύποιμι τύποις τύποι

D. τύποιμι τύποιμι τύποιμι

P. τύποιμεν τύποιτε τύποιεν.

D E V E R B O

Futurum secundum

S.	τυποῖμι	τυποῖς	τυποῖ
D.		τυποῖσιν	τυποίτης
P.	τυποῖμεν	τυποῖτε	τυποῖεν.

Indefinitum primum

S.	τύλαιμι	τύλαις	τύλαι
D.		τύλαιτον	τύλαίτης
P.	τύλαιμεν	τύλαιτε	τύλαιεν.

D E S V B I V N C T I V O

Tempora subiunctiui formantur a prima persona suorum indicatiuorum ω ov α in ω mutando, ut $\tauύπηω$, $\tauύπηω$, $\acute{\epsilon}τυπον$, $\tauύπω$, $\acute{\tau}ετυφα$, $\acute{\tau}ετυφω$, $\acute{\epsilon}τυφα$, $\acute{\tau}ύφω$.

Futura hic modus non format, sed eorum loco utimur in oratione perfecto, & indefinitis. Quæ quia suam & futurorum uicem præstant, interpretaberis $\acute{\tau}ετυφω$ uerberauerim & uerberauero. Tum etiam uerberassem iuxta regulam secundam de reliquis modis traditam.

D E F O R M A T I O N E

personarum

Reliquas personas a prima formato, ω finale uariando, iuxta præscriptum figuræ sequentis.

DE VERBO

τύλλω

τετύφω

τύψω

τύσω

ἡσ. ἡ. D. ἡρον, ἡρον. P. ὤμην, ἡτε, ὤσι.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Præsens & Imperfectum

S.	τύλλω	τύλλης	τύλλῃ
D.		τύλλητων	τύλλητων
P.	τύλλωμην	τύλλητε	τύλλωσι.

Præteritum perfectum & plusq.

S.	τετύφω	τετύφῃς	τετύφῃ
D.		τετύφῃτων	τετύφῃτων
P.	τετύφωμην	τετύφῃτε	τετύφωσι.

Aoristus primus

S.	τύψω	τύψης	τύψῃ
D.		τύψῃτων	τύψῃτων
P.	τύψωμην	τύψῃτε	τύψωσι.

Aoristus secundus

S.	τύσω	τύσῃς	τύσῃ
D.		τύσῃτων	τύσῃτων
P.	τύσωμην	τύσῃτε	τύσωσι.

Dein

DE INFINITIVO

Præsens, utrunq; futurum, formatur a tertia persona sui indicatiui ν literam in fine adsumendo, ut $\tauύπῃα$, $\tauύπῃεν$, $\tauύψα$, $\tauύψεν$, $\tauυπῆι$, $\tauυπῆιν$.

Indefinitum secundum cum futuro secundo coincidit $\tauυπῆιν$.

Indefinitum primum, formatur a prima sui indicatiui adsumendo ad α finale, ut fiat α diphthongus $\acute{\epsilon}\tauυψα$, $\tauυψα$.

Præteritum perfectum, formatur a tertia sui indicatiui, adsumendo in fine $\nu\alpha\iota$, ut $\tauέτυφε$, $\tauετυφέναι$.

Hic modus per numeros & personas nõ variatur, sed sub una terminatione omnes præstat.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Præsens & imperfec.	$\tauύπῃεν$
Futurum primum	$\tauύψεν$
Futurum secundum	$\tauυπῆιν$
Indefinitum secundum	$\tauυπῆιν$
Indefinitum primum	$\acute{\epsilon}\tauυψα$
Præteritum perfec. & plusq.	$\tauετυφέναι$.

DE PARTICIPIIS VER-

borum in ω.

Non sum ipse mei oblitus, qui initio participium partem orationis a uerbo separatam posuerim, iam uero intermiscam, neq; enim fit sine caussa. Commodius enim tyroni puto si cuiq; generi & terminationi uerborum formatio participiorum eius subiiciatur.

Participium masculinum praesentis & utriusq; futuri fit a prima sui indicatiui, addendo fini ν, ut *τύπῳ*, *τύπῶν*, *τύψω*, *τύψων*, *τυπῶν*, *τυπῶν*.

Fœminina horū deducunt a suis masculinis ων uertendo in σα, ut *τύπῶν*, *τύπῆσα*, *τύψων*, *τύψασα*, *τυπῶν*, *τυπῶσα*.

Neutra eorum similiter a masculinis ων in ον mutando, praeterquam in futuro secundo ubi ων in οῦν conuertitur, *τύπῶν*, *τύπῶν*, *τύψων*, *τύψων*, *τυπῶν*, *τυπῶν*.

Indefiniti secundi participium masculinum fit a prima persona sui indicatiui abiciendo augmentum & ον in ων couertendo, *ἔτυπῶν*, *τυπῶν*.

Fœminina

DE VERBO 39

Fœminina & neutra deduc a masculino, ut in præsentibus τυπών, τυπύσῃ, τυπέν.

Indefiniti primi participium masculinum forma a secunda persona sui indicatiui, abiecto augmento, ἔτυτας, τύτας.

Fœmininum a masculino, adsumpto in fine α, ut τύτας, τύτασα.

Neutrum similiter a masculino ας in everso, ut τύτας, τύταρ.

Præteriti perfecti participiū deducitur a prima persona sui indicatiui, α in ως uertendo, ut τέτυθα, τετυφώς.

Fœmininum a masculino ως in υια uerso, ut τετυφώς, τετυφύια.

Neutrum similiter a masculino, ως in ος mutato, τετυφώς, τετυφός.

DE EORVM DE-

clinatione.

Omne participium uerborum in ω, masculini & neutri generis, est declinationis quintæ. Quæ uero fœminina sunt, secundam declinationem sequuntur, id quod figura sequens ob oculos ponit.

DE VERBO

τύπων	τυπῶν	τύπησθαι
	οὐντος	
τύπων	τυπῶν	τύψασθαι
τύψων	τύψας	τυπῶσαι, σης.
	οντος	αντος
τύψων	τύψαν	τυπῶσθαι
τυπῶν	τετυφῶς	τύψασθαι
	ότος	
τυπῶν	τετυφῶς	τετυφῶναι, υἱας.

DE VERBIS MEDIIS

uerborum in ω.

Quæ uerba adpellentur media cum de uerborum generibus tractaretur, est ostensum, idq; ex Theodori Gazæ sententiâ, quâ ego ut uerissimam sequendam censeo.

DE INDICATIVO

Præsens & futurū primum, formatur a prima sui indicatiui actiui ω uertendo in ομαι, ut τύπω, τύπωμαι, τύψω, τύψομαι.

Excipitur futurum primum quartæ cōiugationis, quæ uertit ω in οῦμαι, ut μενῶ, μενοῦμαι.

Futurū secundū similiter fit a suo actiuo, uertendo ω in οῦμαι, ut τυπῶ, τυπῶμαι.

Imper

DE VERBO

Imperfectum & indefinitum secundū, fit a suo actiuo *ον* finale primæ personæ uertendo in *ομην*, ut *ἔτυπῆον*, *ἔτυπόμεν*, *ἔτυπων*, *ἔτυπόμην*.

Indefinitum primum, fit a prima sui actiui, adsumendo in fine *μην*, ut *ἔτυψα*, *ἔτυψάμην*.

DE PRAETERITO

perfecto

Præteritum perfectum medium deducitur a prima sui actiui, uertendo distinctiuam præteriti in eam consonantem, quæ *ον* indefiniti secundi præcedit *ἔτυπων*, *τέτυφα*, *τέτυπα*.

EXCEPTIONES

Excipiuntur uerba in *λωρον* & *ωρον*, ea enim distinctiuam præteriti omnino abiiciunt, non in aliam mutant, *ἤκκα*, *ἤκκα*, *ἔταλκα*, *ἔταλα*, *ἔπαρκα*, *ἔπαρα*.

Per pauca tamen reperias uerba in *ωρον*, quæ medium perfectum habeant usitatum, & quæ habent, nonnulla regulantur

DE V E R B O

etiam non sequuntur, ἴδου πῶς, ἴδου πῶς, ἴδου πῶς, ἴδου πῶς. In ὄω & ὄω exētia, eo omnino carent, prater ἀκούω.

Secundo excipe uerba in ὄω, mutantia ὄ in ὄ in präterito, ea nanq; κ abiiciunt, & ὄ in ὄ denuo uertunt πῶφαγμα, πῶφῆνα.

Tertio excipe uerba quartæ coniugationis, quæ in ῆκα perfectum formant. Eorum nanq; perfectum fit ab actiuo abiiciēdo ῆκ, ut κεκόμῆκα, κέκαμα.

DE PENULTIMA

perfecti

Si in penultima præsentis actiui fuerit α, uertet ea in perfecti medi formatione in η, ut φάγω, πῶφαγμα, πῶφῆνα, Si uero in penultima futuri fuerit ε uel ει, uertet ε in perfecti medi formatione in ο, ut πῶσω, πῶπεικα, πῶποθα, ἀπερῶ, ἔπαρεκα, ἔαπορα.

DE PLUSQVAM

perfecto

Plusquamperfectum formatur a suo perfecto medio eodem modo quo in actiuis, ἠκούσα, ἠκούσειν, τέτυπα, ἔτετύπειν.

De for.

DE VERBO

DE FORMATIONE

personarum

Cuiusq; temporis personæ reliquæ for-
mantur a prima, mutando ομαι, ουμαι,
ομω, αμω iuxta figuram sequentem.

τύπηομαι.

S. η, εταε.

τυψομαι.

D. όμθον, εθον, εθου.

P. όμθα, εθε, ονταε.

S. τυπουμαι, η ειταε.

D. ουμθον, ειθον, ειθου.

P. ουμθα, ειθε, ουνταε.

ετυπηομω.

S. ς, εταε.

ετυψομω.

D. όμθον, εθον, εθω.

P. ομθα, εθε, ονταε.

S. ετυψάμω, ω, αταε.

D. άμθον, αθον, άθω.

P. άμθα, αθε, ανταε.

DE VERBO

Præteriti perfecti personas & reliquos modos omnes, formabis ad regulas traditas de perfecto actiuo.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

indicatiui.

Præsens

S.	τύπωμα	τύπη	τύπεται
D.	τύπόμενον	τύπιδον	τύπιδον
P.	τύπόμεθα	τύπιδε	τύπονται.

Futurum primum

S.	τύψομαι	τύψη	τύψεται
D.	τύψόμενον	τύψιδον	τύψιδον
P.	τύψόμεθα	τύψιδε	τύψονται.

Futurum secundum

S.	τυπούμαι	τυπή	τυπείται
D.	τυπούμενον	τυπιδον	τυπιδον
P.	τυπούμεθα	τυπιδε	τυπούνται.

Præteritum imperfecti.

S.	ἔτυπωμα	ἔτυπῃς	ἔτυπῆς
D.	ἔτυπόμενον	ἔτυπιδον	ἔτυπιδων
P.	ἔτυπόμεθα	ἔτυπιδε	ἔτυπόντο.

Indefinitum

D E V E R B O

Indefinitum secundum

S.	ἐτύωμι	ἐτύποι	ἐτύπειτο
D.	ἐτύωμιον	ἐτύπειον	ἐτύπειω
P.	ἐτύωμινα	ἐτύπειτε	ἐτύπειντο.

Indefinitum primum

S.	ἐτύλαμι	ἐτύλω	ἐτύλειτο
D.	ἐτύλαμιον	ἐτύλειον	ἐτύλειω
P.	ἐτύλαμινα	ἐτύλειτε	ἐτύλειντο

Præteritum perfectum

S.	τέτυπα	τέτυπας	τέτυπέ
D.		τέτυπατον	τέτυπετε
P.	τέτυπαμην	τέτυπατε	τέτυποντο

Præteritum plusquamperfectum

S.	ἔτετυπεν	ἔτετυπεις	ἔτετυπει
D.		ἔτετυπέην	ἔτετυπέιτε
S.	ἔτετυπεμην	ἔτετυπέτε	ἔτετυπεσθον.

D E I M P E R A T I V O

Præsens imperatiui, deducitur a secunda persona imperfecti indicatiui, abiciens do augmentum ἐτύπης, τυπής. Eodē modo formatur indefinitum secundum a sui indicatiui persona secunda, ut ἐτύπων.

τύπων

E

D E V E R B O

Indefinitum primum autem formatur
a prima sui indicatiui, uertedo αμω in α
υιέ τυτ αμω, τυτ α.

D E F O R M A T I O N E personarum

Reliquæ personæ formantur a secunda
ου uel α uariando, ut sequitur.

Præsens τυτ ης

έωω

Indef. 2. τυτ πω

D. έωων έωων

P. έωτε, έωωσαν

Indef. 1. τυτ α. άωω

D. άωων. άωων

P. άωτε, άωωσαν

Perfec. τέτυπε, τετύπητο &c.

Π Α Ρ Α Δ Ε Ι Γ Μ Α

imperatiui.

Præsens & Imperfectum

S. τυτ ης τυτ ηέωω

D. τυτ ηέωων τυτ ηέωων

P. τυτ ηέωτε τυτ ηέωωτε.

Indefini

DE VERBO

Indefinitum secundum

- S. τυπῶ τυπῶσω
- D. τύπου τυπῶσω
- P. τύπει τυπῶσωσιν.

Indefinitum primum

- S. τύλει τυλάσω
- D. τύλει τυλάσω
- P. τύλει τυλάσωσιν.

Perfectum & plusquamperfectum

- S. τέτυπε πετυπέτω
- D. τετύπετον πετυπέτων
- P. τετύπετε πετυπέτωσαν.

DE OPTATIVO

Tempora optativi (præter præteritum perfectum, ut dixi) deducuntur a suis actiuis $\mu\iota$ in $\mu\omega$ uertendo, ut $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\sigma\iota\mu\iota$, $\tau\upsilon\pi\eta\sigma\acute{\iota}\mu\omega$, $\tau\acute{\upsilon}\pi\omega\iota\mu\iota$, $\tau\upsilon\pi\omega\acute{\iota}\mu\omega$, $\tau\acute{\upsilon}\lambda\alpha\iota\mu\iota$, $\tau\upsilon\lambda\alpha\acute{\iota}\mu\omega$, $\tau\acute{\upsilon}\lambda\omega\iota\mu\iota$, $\tau\upsilon\lambda\omega\acute{\iota}\mu\omega$, $\tau\upsilon\pi\omega\iota\mu\iota$, $\tau\upsilon\pi\omega\acute{\iota}\mu\omega$.

DE FORMATIONE

personarum

Reliquæ personæ formantur a prima $\sigma\iota\mu\omega$ uel $\alpha\mu\omega$ uariando, ut sequitur.

D E V E R B O

Præsens	το ποιῶμι	
Indef. 3.	το ποίημι	οιθ, οιτθ
Fut. 1.	το ποιῶμι	
Fut. 2.	το ποιήμι	
D.	οίηθον, οιδθον, οιδίω	
P.	οίηθα, οιδε, οιντο	
Indef. 1.	το ποιῶμι, αω, αωτο	
D.	αίηθον, αιδθον, αιδίω	
P.	αίηθα, αιδε, αιντο	
Perfec.	τέτυποιμι, τέτυποις &c.	

Π Α Ρ Α Δ Ε Ι Γ Μ Α

Optatiui.

Præsens & imperfectum

S.	το ποιῶμι	τύποιο	τύποιτο
D.	το ποιῶμιθον	τύποιθον	το ποιῶμιω
P.	το ποιῶμιθα	τύποιθε	τύποιντο.

Indefinitum secundum

S.	το ποιήμι	τύποιο	τύποιτο
D.	το ποιήμιθον	τύποιθον	το ποιήμιω
P.	το ποιήμιθα	τύποιθε	τύποιντο.

Futurum

DE VERBO

Futurum primum

S.	τυφoίμω	τυφoίω	τύφoίτω
D.	τυφoίμθoν	τυφoίθoυ	τυφoίθω
P.	τυφoίμθα	τυφeθε	τύφoίντω

Futurum secundum

S.	τυπoίμω	τυπoίω	τυπoίτω
D.	τυπoίμθoν	τυπoίθoυ	τυπoίθω
P.	τυπoίμθα	τυπoίθε	τυπoίντω.

Indefnitum primum

S.	τυφoίμω	τυφoίω	τύφoίτω
D.	τυφoίμθoν	τυφoίθoυ	τυφoίθω
P.	τυφoίμθα	τυφoίθε	τύφoίντω.

Perfectum & plusquamperfectum

S.	τετύπμi	τετύπoις	τετύπoι
D.		τετύπoιρν	τετυπoίτηρ
P.	τετύπoιμθo	τετύπoιτε	τετύπoιεν

DE SUBIUNCTIVO

Tēpora subiūctiui, deducunt a suis subiūctiuis actiui adsumpta in fine μαι syllaba, ut τύπω, τύπωμαι, τύφω, τύφωμαι, τóω, τύπωμαι.

DE FORMATIONE

personarum

Ceteræ personæ fiunt a prima uariādo ωμαι ad sequentē modū. E iii

DE VERBO

Præsens	τύψωμαι
Indef. 1.	τύψομαι η, ηται.
Indef. 2.	τύσσομαι
D.	ώψομεθον, ησον, ησον
P.	ώψομεθα, ησθε, ωνται
Perfec.	τετύπω, τετύπησθαι.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Subiunctivi.

Præsens & Imperfectum

S.	τύψωμαι	τύψη	τύψηται
D.	τυψώμεθον	τύψησον	τύψησον
P.	τυψώμεθα	τύψηθε	τύψηωνται.

Indefinitum primum

S.	τύψομαι	τύψη	τύψηται
D.	τυψώμεθον	τύψησον	τύψησον
P.	τυψώμεθα	τύψηθε	τύψηωνται.

Indefinitum secundum

S.	τύσσομαι	τύσση	τύσσηται
D.	τυσσωμέθον	τύσσησον	τύσσησον
P.	τυσσωμέθα	τύσσηθε	τύσσηωνται.

Perfectum & plusquamperfectum

S.	τετύπω	τετύπησθαι	τετύπη
D.		τετύπητον	τετύπηται
P.	τετύπωμαι	τετύπησθε	τετύπωσθε

De infi

DE VERBO

DE INFINITIVO

Infinitiuū tempora, deducuntur a ter-
tia persona suorum indicatiuorum ται,
uel το in δαι uertendo, ut τὴ ἤεται, τὴ ἤε-
σαι, ἐτύχετο, τύχεσαι, ἐτύπετο, τυπέ-
σαι, τύψεται, τύψεται, τυπίται, τυπί-
σαι, τετυθήκει, ut τετυθέναι.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Infinitiuū

Præsens & imperfectum	τὴ ἤεσαι
Indefinitum secundum	τυπέσαι
Futurum primum	τύψεται
Indefinitum primum	τύχεσαι
Futurum secundum	τυπίσαι
Perfectum & plusquamper.	τετυθέναι

DE PARTICIPIIS EORVM

Participia Masculina, deducuntur a pri-
ma persona suorum indicatiuorū μαι uel
μω uertendo in μένθ, & abiiciendo inde-
finitorum augmentum.

Fœminina a masculinis fiunt, ος in υ
uerso.

Neutra similiter a masculinis, σ in υ
mutato.

D E V E R B O

*τύπωμα, τυπόματος, τυπομένη, τυπόματον.
 τυφομα, τυφόματος, τυφομένη, τυφόματον.
 τυπύμα, τυπούματος, τυπουμένη, τυπύματον.
 έτυφάμην, τυφάματος, τυφαμένη, τυφάμαθι.
 έτυπόμην, τυπόματος, τυπημένη, τυπόμαθι.*

Masculina & neutra, sunt declinatio-
 nis tertiæ. Fœminina uero secundæ.
 Perfectum actiui sui declinationem & for-
 mationem sequitur. Dicimus itaq; *τετυ-
 πώσ, τετυπότας, τετυπύια, τετυπίιας τε
 τυπός, τετυπότας*, quemadmodû in acti-
 uis ostensum reperitur.

D E P A S S I V I S V E R B O

rum in ω.

De indicatiuo

Præsens & imperfectum omnium mo-
 dorum, coincidit cum suo medio, ut *τύ-
 πωμαι, έτυπώμην, τύπθ, τυπώμην, τυ-
 πώμαι, τυπώσθαι.*

D E P E R F E C T O

Perfectum passiuum, fit ab actiuo uer-
 tendo in coniugatione.

DE VERBO

- I. Φα μμαι τέτοφα τέτυμμαι.
 II. χε γμαι λέλεχε λέλεγμαι
 in ut
 III. κα σμαι ώπεικα ώπεισμαι.
 IIII. κα μαι έφαλκα έφαλμαι.

EXCEPTIONES

Excipe uerba in άω, έω, & όω, quia sē in penultima perfecti actiui uel ω habuerint, in formatione perfecti passiui, κα in μαι (& non in σμαι) uertunt ποιέω, ωποιήκα, ωποίημαι, σοάω, βεβόηκα, βεβόημαι, χροσόω, κεχρύστωκα, κεχρύστωμαι.

Secundo excipe cætera uerba in ω ruium, quia de eis certa non est regula. Partim enim eorū κα in σμαι uertunt, ακούω, ακούκα, ακούσμαι. Partim uero in μαι, ut βασιλεύω, βασιλεύκα, βασιλεύμαι.

Quapropter in hac re authorum usum obseruabis.

Tertio excipe uerba quartæ coniugationis, quæ perfectum actiuum in γμα for-

DE VERBO

mant, nam illud in passiuui formatione in
 μμαι uertunt, πέφαγμα, πέφαμμαι.

DE PERSONIS

perfecti

Quoniam difficilior, & operæ maioris
 est formatio personarum huius temporis,
 continuo eam subiiciendam putauī.

Secunda fit a prima uertendo in coniugatione.

I. μμαι φαί τέτομμαι, τέτοφαί.
 in ut

II. γμαι ξαι λέλεγμαι, λέλεξαι.

III. μαι uel σμαι σαι πέπεισμαι
 πέπεισαι
 in ut

III. μαε σαι πέποημαι
 πέποησαι
 έφαλμαι
 έφαλσαι

EXCEPTIO

Verba uero quartæ coniugationis, quæ
 primam formant in μμαι, id ipsum in νοαι
 uertendo faciunt secundam, ut πέφαμμαι,
 πέφανοαι.

Tertia a secūda uertēdo in cōiugatiōe.

DE VERBO

- I. ἴαι ἦαι τέτυται τέτυῆαι
 II. ἕαι κῆαι λέλεξαι λέλεκῆαι
 in ut
 III. οαι σαι πέπεισαι πέπεισαι
 IIII. οαι ται ἔφασαι ἔφαλται.

EXCEPTIO

Excipe uerba tertiae coniugationis in
 μα simplex primam formantia. Nam ea
 σαι secunda in ται & non in σαι commuta
 re solent, ut πιπίημα, πιπίησαι, πιπίη
 ται, βεβασίλθωμα, βεβασίλθουσαι, βεβασί
 λθουται. Prima persona dualis formatur a
 prima singulari μα in ῥθον uerso, τέτυμ
 ραι, τετύμῥθον.

Secunda & tertia fit a tertia singulari,
 uertendo in coniugatione.

- I. ῆαι φθον τέτυῆαι τέτυφθον
 II. κῆαι χθον λέλεκται λέλεχθον
 in ut
 III. ται uel σαι, θον, πεπίητη, πεπίηθον.
 (πέπεισαι, πέπειθον
 IIII. ται θον ἔφαλται, ἔφαλθον.

DE VERBO

Prima persona pluralis fit a prima duali couertendo *ου* finale in *α*, ut *πετύμμεθον*, *πετύμμεθα*.

Secunda fit a secunda duali *ου* in *ε* muta *ο*, ut *τέτυφθον*, *τέτυφθε*.

Tertia formari non potest in his, quorum tertia singularis in *ται*, non purum exit, sed loco eius utimur participio perfecti cum uerbo substantiuo *τέτοπαι*, *τετυμμενοι εἰσι*.

Sin autem *ται* tertiae singularis purum est, tum ab ea formatur tertia pluralis, adsumendo *υ* ante *ται*, *πεπίπται*, *πεπίπνται*, *κίκεται*, *κίκενται*.

DE PLUSQVAMPER-

fecto

Plusquamperfectum formatur a suo perfecto, mutando *μαι* in *μην*, & si perfectum a consonante inceperit, adsumendo etiam in principio *ε*, ut *ἔφαλμαι*, *ἔφάμην*, *τέτοπμαι*, *ἔτετύμην*.

De formatione

DE VERBO

DE FORMATIONE

personarum

Personas ceteras eodem modo, quo in perfecto formabis, hoc obseruato, quod ubi perfecti persona in *αι* exit in plusquam perfecto exhibit in *ο*, ut *τέτυφα*, *τέτυφο*.

DE PAVLOPOST

futuro

Peculiare futurum uerba passiuia præter cetera habent, quod paulopost futurum adpellatur, unde etiam significatio eius adparet.

Formatur autem a secunda singulari præteriti perfecti *αι* finale in *ομαι* mutando *τέτυφα*, *τετύφομαι*.

DE INDEFINITO

primo

Indefinitum primum fit a tertia singulari perfecti uertendo in coniugatione

I. *πικα φθην* *τέτυπικα* *ετύφθην*.

II. *κικα χολω* *λέλεκικα* *ελέχολω*.

in ut

III. *τακιν* *ωπίπεσκαι* *επίδω*.

III. *τακιν* *εταλτακαι* *εταλδω*.

DE VERBO

Et si perfectum a consonante incipit, est ea abiicienda, ut idem initium habeat indefinitum cum imperfecto.

DE INDEFINITO

secundo

Indefinitum secundum passivum, deducitur a sui activi persona prima, *οἷ* in *νυ* uertendo, *ἐτύπην*, *ἐτύπλω*.

DE FUTURO PRIMO

& secundo

Futurum primum & secundum, formatur a prima persona sui indefiniti passivi, *νυ* in *ησμαι* uertendo, & abiiciendo augmentum, *ἐτύφθην*, *τυφθήσμαι*, *ἐτύφλω* & *τυφήσμαι*.

DE FORMATIONE

personarum

Duorum indefinitorum, & futurorum trium ceteræ personæ, formantur a prima, uariando *νυ* uel *μαι*, ut sequitur.

Indef. 1. *ἐτύφθην*

Indef. 2. *ἐτύφλω* *ης*, *η*. D. *ήην*, *ήτην*.

P. *ήμην*, *ήτε*, *ήσαν*.

Futurum

DEVERBO

- Fut. 1. τυφάσομαι
 Fut. 2. τυπήσομαι η, έτις
 Fut. 3. τετύφομαι
 Dual. ορθον, εδον, εδον
 Plural. ορθα, εδε, ονται.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Indicativi

Præsens

- S. τύπωμα τυπή τυπείται
 D. τυπήορθον τυπήεδον τυπήεδον
 P. τυπήορθα τυπήεδε τυπούνται.

Imperfectum

- S. έτυπώμω έτύπισ έτύπισο
 D. έτυπήορθον έτύπήεδον έτυπήεδίω
 P. έτυπήορθα έτύπήεδε έτύπιντο

Perfectum

- S. τέτυμα τέτυφα τέτυπα
 D. τετύμεθον τετύφθον τετύφθον
 P. τετύμεθα τετύφθε τετυμμένοις

Plusquamperfectum

- S. έπετύμω έτέτυφο έτέτυπισο
 D. έπετύμεθον έτέτυφθον έπετύφω
 P. έπετύμεθα έτέτυφθε πετυμμένοις
 (ήθη)

D E V E R B O

Aoristus primus

S.	ἐτύφθην	ἐτύφθης	ἐτύφθῃ
D.		ἐτύφθηρην	ἐτυφθήτηρ
S.	ἐτύφθημεν	ἐτύφθητε	ἐτύφθησθε

Aoristus secundus

S.	ἐτύπων	ἐτύπωνς	ἐτύπη
D.		ἐτύπητων	ἐτυπήτηρ
P.	ἐτύπημεν	ἐτύπητε	ἐτύπησθε

Futurum primum

S.	τυφθήσομαι	τυφθήσῃ	τυφθήσεταί
D.	τυφθήσόμεθον	τυφθήσεσθον	τυφθήσεσθον
P.	τυφθήσομεθα	τυφθήσεθε	τυφθήσονται

Futurum secundum

S.	τυπήσομαι	τυπήσῃ	τυπήσεταί
D.	τυπήσόμεθον	τυπήσεσθον	τυπήσεσθον
S.	τυπήσομεθα	τυπήσεθε	τυπήσονται

Paulopostfuturum

S.	τετύφομαι	τετύφη	τετύφεταί
D.	τετυφόμεθον	τετύφεσθον	τετύφεσθον
P.	τετυφόμεθα	τετύφεθε	τετύφονται

D E I M P E R A T I V O

Indefinitū primū fit a tertia sui indicati
vi, adsumēdo η in fine, ut ἐτύφθῃ, τυφθήτη.

Indefinitum

DE VERBO

Indefinitum secundum, similiter fit a tertia sui indicatiui, adsumendo in fine θι, ut ἐτύπη, τύπηθι.

Si tamen in ultima tertiæ indicatiui fuerit adspirata, adsumetur π, ut ἐπίση, ἐπίσηπ.

DE PERSONIS

Reliquæ personæ formantur a secunda κτι uel ηδι uariando, ut sequitur.

τύπητι

κτω. D. κτων, ἕτων.

τύπηθι

P. κτε ἕτω(θ).η.

Perfectum fit a secunda persona sui indicatiui, αε in ο solum uersa, τέτυφα, τέτυφο.

Tertia fit a secunda, uertendo in coniugatione

I. φ φθω τέτυφο, πετύφθω

II. ξο χρω λέλεξο, λελέχρω
in ut

III. σο θρω επέπεισο, επεπίθρω

III. σο θρω ἐφέλασο, ἐφέλθρω

F

D E V E R B O

Reliquæ personæ formantur a tertias
ω finale uariando, ut sequitur.

ω. D. ον, ων. P. ε, ω & μ.

Π Α Ρ Α Δ Ε Ι Γ Μ Α

imperatiui.

Præsens & imperfectum

S.	τύλλε	τυλλέτω
D.	τύλλέδου	τυλλέδων
P.	τύλλεθε	τυλλέτωσαν.

Indefinitum primum

S.	τύφθητι	τυφθήτω
D.	τύφθητων	τυφθήτων
P.	τύφθητε	τυφθήτωσαν.

Indefinitum secundum

S.	τύπητι	τυπήτω
D.	τύπητων	τυπήτων
P.	τύπητε	τυπήτωσαν.

Perfectum & plusquamperfectum

S.	τέτυλο	τετύφτω
D.	τετύφδου	τετύφδων
P.	τετύφθε	τετύφτωσαν.

D E O P T A T I V O

Futura omnia optatiui formantur a prima per-

DE VERBO

ma persona sui indicatiui, mutando *μαι* in *μιλω*, ut *τυφθῆσομαι*, *πυθῆσοίμιλω*, *τυψῆσομαι*, *τυπῆσοίμιλω*, *τετυψομαι*, *τετυψοίμιλω*.

Indefinitum utrunq; fit a prima sui indicatiui *ην* in *ειλω* uerso, *ἐτύφθην*, *τυφθείην*, *ἐτύπην*, *τυπίην*.

DE PERSONARVM

formatione

Reliquæ personæ in dictis temporibus deducuntur a prima *οίμιλω* uel *ην* uariando ut sequitur.

Fut. 1. *τυφθῆσοίμιλω*

Fut. 2. *τυψῆσοίμιλω* οἰο οἰτῶ

Fut. 3. *τετυψοίμιλω*

Dual. οἰμῶον, οἰδον, οἰδλω

Plural. οἰμῶα, οἰδτε, οἰντῶ

Indef. 1. *τυφθείην*

ης, η. D. ητων, ἡτῆρ,

Indef. 2. *τυπίην*

P. ημῶ, ητε, ησῶ

Præteritum perfectum plerunq; in hoc modo non formatur, sed loco eius utimur participio perfecti, & uerbo substantiuo

DE VERBO

eiusdem modi, quod apud Latinos in omni perfecto passiuo usu uenit τετυμμενός εἰλω, βεβασιλδμενός εἰλω.

Plerumque dixi, quia si perfectum indicatiui in ημαι uel ωμαι exierit, formabitur ab eo perfectum optatiui, μαι in μλω uertendo, & η uel ω diphthongus ut fiat, scribendo, πποιήμαι, ποιποιήμλω, κεχυσόμαι, κεχυσώμλω.

Reliquæ personæ formantur in his 3 prima μλω uariando, ut sequitur.

πποιήμλω, ο, τω.

D. μεθον, θον, θίλω.

P. μεθα, αθε, ντω.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Optatiui.

Præsens & imperfectum

S.	τυπποιήμλω	τύπποιω	τύπποιτε
D.	τυπποιήμεθον	τύπποιθε	τυπποιθήτω
P.	τυπποιήμεθα	τύπποιθε	τύπποιντε.

Futurum primum

S.	τυφθησόμεμλω	τυφθήσω	τυφθήσιντε
D.	τυφθησόμεμεθον	τυφθήσινθε	τυφθησθήτω
P.	τυφθησόμεμεθα	τυφθήσινθε	τυφθησθήντε.

Futurum 2°

DE VERBO

Futurum secundum

- S. τυπσοίμω τυπσοίσι τυπσοίτω
 D. τυπσοίμεθον τυπσοίσοθον τυπσοίδω
 P. τυπσοίμεθα τυπσοίσατε τυπσοίοντε.

Paulopostfuturum

- S. τετυψοίμω τετυψοίσι τετυψοίτω
 D. τετυψοίμεθον τετυψοίσοθον τετυψοίδω
 P. τετυψοίμεθα τετυψοίσατε τετυψοίοντε.

Indefinitum primum

- S. τυφθείην τυφθείης τυφθείη
 D. τυφθείητον τυφθείητην
 P. τυφθείημεν τυφθείητε τυφθείησθε.

Indefinitum secundum

- S. τυπέην τυπέης τυπέη
 D. τυπέητον τυπέητην
 P. τυπέημεν τυπέητε τυπέησθε.

Perfectum & plusquamperfectum

- S. τετυμμενός εἶην εἶης εἶη
 D. τετυμμενός εἶητον εἶητην
 P. τετυμμενός εἶημεν εἶητε εἶησθε.

DE SUBIUNCTIVO

Indefinitum utrunq; fit a prima sui in-

DE VERBO

dicatiui ἢ in ᾧ circumflexum mutata, ἐτύ-
φθην, τυφθῶ, ἐτύπην, τυπῶ.

Perfectum (quemadmodum in optati-
uo) plerunq; nō formatur, sed uicem eius
præstat participium perfecti cum uerbo
substantiuo eiusdem modi πετυμμεῖσθαι ᾧ
ἦς &c.

In his autem, quæ in ημαι uel ωμαι per-
fectum indicatiui finiunt, formatur sub-
iunctiuum ab eo η uel ω in ᾧ uerso, πεποι-
μαι, πεποιῶμαι, κέχυσμαι, κέχυσῶμαι.

Secunda fit a prima ᾧμαι in uocalem
indicatiui perfecti cum i subscripto com-
mutando, eamq; circumflectendo πεποιῆ-
ται.

Tertia uero a secunda mutando ῆ uel ᾧ
in ῆται, ut πεποιῆται, κέχυσῆται.

Reliquæ personæ formantur a secunda
uel ᾧ uariando, ut sequitur.

D. ᾧμῶν, ῆδων, ῆδων

P. ᾧσθα, ῆδε, ᾧνται.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

subiunctiuum.

DE VERBO

Præsens & imperfectum

S.	τύπωμαι	τύπῃ	τύπῃται
D.	τυπώμεθον	τύπῃσθον	τύπῃσθον
P.	τυπώμεθα	τύπῃθε	τύπῃνται.

Indefinitum primum

S.	τυφῶ	τυφῆσ	τυφῆ
D.		τυφῆσθον	τυφῆσθον
P.	τυφῶμεν	τυφῆτε	τυφῶσι.

Indefinitum secundum

S.	τύπῳ	τυπῆσ	τυπῆ
D.		τυπῆσθον	τυπῆσθον
P.	τύπῳμεν	τυπῆτε	τύπῳσι.

Perfectum & plusquamperfectum

S.	τετυμμένος	ῶ	ῆσ	ῆ
D.		τετυμμένῳ	ῆσθον	ῆσθον
P.	τετυμμένοι	ῶμεν	ῆτε	ῶσι.

DE INFINITIVO

Perfectum infinitiui fit a secunda plurali indicatiui ε in αι uerso, τέτυφθε, τέτυπθα.

Indefinitum utrunq; fit a prima sui indicatiui, adsumendo in fine κ, ut ἐτύφω, τυφῆναι, ἐτύπω, τυπῆναι.

DE VERBO

Tria futura formantur a tertia suorum
indicatiuorum ται in θα uertendo, τυφθή
σεται, τυφθήσομαι, τυπήσεται, τυπήσεσθαι.
πιτύψεται, πετύψεται.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Infinitiu.

Præsens & imperfectum	τύπτεσθαι.
Perfectum & plusquam.	πετύφθαι.
Aoristus primus	τυφθήναι.
Aoristus secundus	τυπήναι.
Futurum primum	τυφθήσομαι.
Futurum secundum	τυπήσομαι.
Paulopostfuturum	πετύψεται.

DE PARTICIPIIS EORVM

Participia præsentis trium futurorum
& perfecti, forma & declina iuxta regulam
de præsentis medio traditam.

τύπωναι, τυπόμενος, τυπόμενος, τυπόμενος
(νομ.)
τυφθίσαι, τυφθισόμενος, τυφθισόμενος
(τυφθισόμενος)
τυπήσαι, τυπήσόμενος, τυπήσόμενος, τυ
(πήσόμενος)
πετύψαι

D E V E R B O

τετύφομαι, τετύφομος, τετύφομένη, τε
 (τυτύφομον.

τέτυμμα, τέτυμμαθ, τέτυμμαθι, τε
 (τυμμαθον.

Indefiniti utriusque participia masculina
 deducuntur a prima suorum indicatio-
 rum *ην* in *εις* cōmutato, *ἐτύφθην*, *τυφθεις*,
ἐτύπην, *τυπίεις*.

Fœminina uero a masculinis adsumen-
 do in fine *α*, ut *τυφθίαι*, *τυπίαι*.

Neutra similiter a masculinis *εις* in *εν*
 mutato, *τυφθῶ*, *τυπῆρ*.

Fœminina sunt declinationis secundæ,
τυφθίσης, *τυπίσης*, masculina uero &
 neutra quintæ, genitiuum autem formât
εις uel *εν* in *εντα* mutando, *τυφθεις τυφ-*
θῆντος, *τυφθῶ τυφθῆντος*, *τυπίεις τυπῆντος*.

D E C O N T R A C T I O N E

Verborum

Sunt nonnulla uerba in *ω* uel *ομαι* pu-
 rum, quæ in presenti & imperfecto om-
 nium modorum, contractionem uocaliū
 concurrentium patiuntur, quæ tribus for-
 mis comprehenditur.

F v

DE VERBO

PRIMA

Est uerborum in αω uel αομαι subsequētes habens uocalium contractiones.

ω	ῶ	βοάω, βοῶ
ο	ῶ	βοάομαι, βοῶμαι, ἐβόαον, ἐβόων
οι	ῶ	βοάοιμι, βοῶμι
α	ῶ in ῶ ut	βοάασθ, βοῶσθ
ε	ᾶ	βοάετον, βοᾶτων, ἐβόαον, ἐβόασ
ει	ᾶ	βοάει, βοᾶ
αι	ᾶ	βοάη, βοᾶ

SECUNDA

Est uerborum in εω uel εομαι, quæ sequentes habet contractiones.

ω	ῶ	ποιέω, ποιῶ
ο	ῶ	ποιέομαι, ποιούμαι, ἐποίηον, (ἐποίηον)
ε	ει	ποιέετον, ποιείτων, ἐποίηε. (ἐποίηε)
ει	ει in εἶ ut	ποιέει, ποιεῖ
οι	οῦ	ποιέουσθ, ποιούσθ
οι	οῦ	ποιέοιμι, ποιούμι.

Excipe

D E V E R B O

Excipe uerba in εω bisyllaba, quæ pri-
mas presentis & imperfecti, item tertias
pluraleis non contrahunt, quamuis reli-
quæ personæ omnes patiantur, *πλέω, ἔ-
πλεον, πλέεις, πλείς.*

T E R T I A

Est uerborum in οω uel οομαι, sequen-
tesq; habet contractiones.

ω ῶ χρυσόω, χρυσῶ

ο οῦ χρυσόομαι, χρυσούμαι, ἐχρύ-
σομαι, ἐχρύσω

ου οῦ χρυσόουσι, χρυσούσι

ε οῦ χρυσόεταν, χρυσούταν

οειν in οῦν ut χρυσόειν, χρυσούην

ει οῖ χρυσόει, χρυσοῖ

οι οῖ χρυσόοιμι, χρυσοῖμι

η οῖ χρυσόη, χρυσοῖ

η ῶ χρυσόηταν, χρυσῶταν.

D. E V E R B O

DE VERBIS IN

μι, eorumque for-
matione.

Verba in μι omnia deriuatiua sunt, de-
ducuntur enim a uerbis in αω, εω, οω, &
υω, adsumendo in principio ι, & si fieri po-
test per regulas in præterito perfectò tradi-
tas, reduplicetur prima consonans uerbi,
post hæc, mutabitur ultima & penultima,
ut sequitur:

αω αωμι εω, οωμι.

εω εωμι θεω, τίνωμι.

uertitur in ut

οω οωμι ὄω, ἴδωμι.

υω υωμι ζειγνώω, ζειγνώμι.

Excipe deducta a uerbis in υω, quæ in
principio nihil adsumunt, ζειγνώω, ζει-
γνώμι.

DE CONIUGATIONIS

cognitione

Coniugatio cognoscitur ex uocali præ-
cedente μω presentis passiuu uel medii.

DE VERBO

I. ε τίθημι, τίθεμαι

II. ε ἵσθμι, ἵσταμαι

Nota coniu-

gationis.

III. ο δίδωμι, δίδωμαι

IIII. υ ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι

NOTATIVNCVLAE

Coniugationes tres, priores tria tantū tempora propria habent, praesens imperfectum & indefinitum secundum. Addunt nonnulli futurum primum. Quarta uero praesens & imperfectum. Reliqua ex primitiuorum coniugatione mutuamur.

DE FORMATIONE PERSONARUM

praesentis indicatiui

Praesentis persona secunda fit a prima, mutando *μι* in *σ*, ut τίθημι, τίθης.

Tertia a secunda adsumendo in fine *ι*, ut τίθηςι.

Secunda & tertia dualis fit a secunda singulari in coniugatione.

D E V E R B O

I. ης ετων τίθης, τίθετων

II. ης ατων ἴσης, ἴσατων
 uertendo in ut

III. ως οτων δίδως, δίδοτων

IIII. υς οτων ζεύγυς, ζεύγυον.

Prima pluralis a secunda duali *ων* in *μεν* uerso, *τίθετων, τίθεμεν*.

A secunda duali fit etiam secunda pluralis uersione *ων* in *ε*, ut *τίθετων, τίθετε*.

Tertia pluralis conuenit cū datiuo plurali participii praesentis, ut *πθεῖσιν*, idē communiter, nam Iones eam formant a tertia duali, uertendo *των* in *ασ*, ut *τίθεων, πθεῖασ*.

D E I M P E R A T I U O

Imperfectum formatur a praesenti mutatione, *μι* syllabæ in *ν*, factoque augmento iuxta praescriptum in uerbis in *ω*, *τίθημι, εἶθλω, ἴσθμι, ἴσθν*.

Secunda eius persona fit a prima *ν* in *σ* mutato, *εἰθλω, εἰθήσ*.

Tertia

DE VERBO

Tertia uero a secunda abiectione σ, ut
ἐπίθη.

Reliquæ personæ formantur, ut in præ
senti, præterquam quod tertia dualis in
την exit ἐπίθητην.

Ab hac tertia duali fit tertia pluralis την
in σεν uertendo, ἐπίθεσεν.

DE FUTURO PRIMO

Quibus libuerit in tribus prioribus con
iugationibus formare futurum primum,
deducant a præsentī, uertendo μι in σα,
abiiciendoq; cum consonante reduplica
ta, τίθημι, θήσω, ἵσθημι, σήσω.

Personæ eius formantur ut in uerbis in
ω, θήσω, θήσεω &c.

DE INDEFINITO

secundo

Indefinitum secundum, formatur a fu
turo primo uersione σα finalis in ν, & ad
sumptione augmenti, θήσω, ἕθλω, σήσω,
ἕθλω, ἠθλω, δώσω, ἕδων.

Personæ sequuntur formationem per
sonarum imperfecti, præterquam quod

DE VERBO

uocalem præsentis in duali, & plurali nõ mutant, ut ἔσῃς, ἔσῃτων, ἔσῃτην, ἔσῃμεν &c.

Excipe tria indefinita, quæ uocalè præsentis mutant, ἔσῃς, ἔσῃτων, ἔσῃς, ἔσῃτων, ἔσῃς, ἔσῃτων, ἔσῃς, ἔσῃτων &c.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

indicatiui.

Præsens

S.	πίθημι	πίθῃς	πίθησι
D.		πίθετον	πίθετον
P.	πίθεμεν	πίθετε	πίθεισι.

Imperfectum

S.	ἔπιθον	ἔπιθῃς	ἔπιθῃ
D.		ἔπιθετον	ἔπιθέτην
P.	ἔπιθεμεν	ἔπιθετε	ἔπιθεσθε.

Perfectum

S.	τέθεικα	τέθεικας	τέθεικε
D.		τεθείκατον	τεθείκατον
P.	τεθείκαμεν	τεθείκατε	τεθείκασι.

Plusquamperfectum

S.	ἔτεθείκειν	ἔτεθείκεις	ἔτεθείκει
D.		ἔτεθείκειτον	ἔτεθεικείτην
P.	ἔτεθείκειμεν	ἔτεθείκειτε	ἔτεθείκειθε.

Aoristus

DE VERBO

Aoristus primus

S.	ἔθικα	ἔθικας	ἔθικε
D.		ἔθικατον	ἔθικάντην
P.	ἔθικαμεν	ἔθικατε	ἔθικαν

Aoristus secundus

S.	ἔθην	ἔθης	ἔθη
D.		ἔθετον	ἔθέτην
P.	ἔθεμεν	ἔθετε	ἔθεσαν.

Futurum primum

S.	θήσω	θήσεις	θήσει
D.		θήσετον	θήσετην
P.	θήσομεν	θήσετε	θήσουσιν.

DE IMPERATIVO

Præsens & indefinitum secundum imperatiui, formatur a prima plurali sui indicatiui μεν in θι mutando ἴσμεν, ἴσασι.

Si tamen in penultima indicatiui, fuerit aspirata, uertitur μεν in π, ut τίθεμεν, τίθετε, ἴσμεν, ἴσασι.

EXCEPTIO

Excipiuntur tria uerba, quæ imperatiuum indefiniti etiam aliter formant, ut ἔθης, θές, ἔθης, ἔθης, ἔθης.

D E V E R B O

Tertia persona fit a secunda θι, η, uel ει
in τω uertendo, ἴσθαι, ἰσάτω, τίθει, η, ηδέ
τω, θές, θέτω.

In duali & plurali sequuntur formatio-
nem uerborum in ω.

Π Α Ρ Α Δ Ε Ι Γ Μ Α .

Praesens

S.	τίθει	ηδέτω
D.	τίθειτων	ηδέτων
P.	τίθετε	ηδέτω(ν)

Perfectum & plusquamperfectum

S.	τέθεικε	ηδέτικέτω
D.	τέθεικετων	ηδέτικέτων
P.	τέθεικετε	ηδέτικέτω(ν)

Aoristus primus

S. θῆκον, θηκάτω esse debuerat, sed
in usu omnino non est.

Aoristus secundus

S.	θέη uel θές	θέτω
D.	θέτων	θέτων
P.	θέτε	θέτω(ν)

D E O P T A T I U O

Praesens & indefinitum secundum opta-
tium

D E V E R B O

tiui, fit a prima plurali sui indicatiui, mutando $\mu\epsilon\nu$ in $\epsilon\nu\nu$, ut $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\omega\nu$, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\iota\nu\nu$, $\epsilon\theta\epsilon\mu\omega\nu$, $\theta\epsilon\iota\nu\nu$.

Quod si penultima primæ pluralis indicatiui longa est, mutatur ea etiam in coniugationis distinctiuam, $\epsilon\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\mu\omega\nu$, $\sigma\acute{\alpha}\lambda\iota\eta\nu\nu$.

Personæ sequuntur formationem indefinitorum passiuorum optatiui modi uerborum in ω .

N O T A T I V N C V L A

In quarta coniugatione optatiuus & subiunctiuus omnino deficit.

Π Α Ρ Α Δ Ε Ι Γ Μ Α.

Præsens & Imperfectum

S.	πθείνυ	πθείνς	πθείν
D.		πθείντων	πθειντήρ
P.	πθεινόμεν	πθειντε	πθεινσθε.

Perfectum & plusquamperfectum

S.	τεθείκοιμι	τεθείκοις	τεθείκοι
D.		τεθείκοιχϋ	τεθεικοίτηρ
P.	τεθείκοιμεν	τεθείκοιτε	τεθείκοιθε.

D E V E R B O

Aoristus secundus

S.	θείην	θείης	θείη
D.		θείητων	θείητην
P.	θείημεν	θείητε	θείησθε.

Futurum primum

S.	θήσομαι	θήσεις	θήσει
D.		θήσοιτων	θήσοιτην
P.	θήσομεν	θήσοιτε	θήσοιεμ.

D E S V B I V N C T I V O

Subiunctiva huius modi fiunt a suis indicatiuis a prima scilicet persona, κμι, ωμι, ην uel ων in ω circumflexum conuersa, πθημι, πθηω, ἴσημι, ἴσω, ἴδωμι, ἴδω, ἔλω, ἔλωω, ἔσω, ἔσην, ἔσω, ἔδω, ἔδω.

D E F O R M A T I O N E personarum.

ησ ησδ ησς

Præsentis secunda
fit a prima uerten ασ ut ἴσω ἴσας
do ω in

ωσ ἴλω ἴλωσ.

Indefiniti autem secunda in prima & secunda

DE VERBO

cunda coniugatione uertit ω in ησ. In ter-
tia uero in φς, θω, θησ, σω, σησ, Λω,
Λφς.

Tertia utriusq; temporis fit a secunda
abiecto σ finali, ποησ, ποη, Λφς, Λθ.

Secunda & tertia Dualis, a secunda sin-
gulari σ in ταν mutando, ποης, ποηταν.
θης, ηταν.

Prima pluralis a prima singulari, ad-
sumendo in fine μων, ut ποω, ποωμων, θω,
θωμων.

Secunda, a secunda duali conuersione
ων in ε, ποηταν, ποητε, θηταν, θητε.

Tertia a prima plurali, uerbo μων in σ,
ut ποωμων, ποωσι, θωμων, θωσι.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Præsens & imperfectum

S.	ποω	ποησ	ποη
D.		ποηταν	ποηταν
P.	ποωμων	ποητε	ποωσι

Perfectum & plusquam perfectum

S.	τεθεικα	τεθεικας	τεθεικα
D.		τεθεικατην	τεθεικατην
P.	τεθεικωμων	τεθεικατε	τεθεικασιν

D E V E R B O

Aoristus secundus

S. ἦσ	θῆσ	θῆ
D. ἦσαν	θῆσαν	θῆσαν
P. ἦσαν	θῆτε	θῆσθε

D E I N F I N I T I V O

Infinitiva praesentis & indefiniti secun-
di fiunt a prima persona sui indicativi μεν
in voca uerba, τίθειν, πίνειν, ἵσταν, ἵσταν
ναι, ἔσθην, σῆναι.

Excipiuntur indefinita tria, quae penul-
timam diphthongum praeterea faciunt.
Dicimus enim, θίνα, δύναι, ἔιν.

Π Α Ρ Α Δ Ε Ι Γ Μ Α :

Praesens & imperfectum πίνειν.

Perfectum & plusquamperfect. πεινάνα.

Aoristus secundus θίνα.

Futurum primum θήσεν.

De participiis

DE VERBO

DE PARTICIPIIS ACTI-

uis eorum

Participia
 masculina $\eta\sigma$ in $\alpha\sigma$ ut $\acute{\iota}\sigma\eta\varsigma$, $\acute{\iota}\sigma\alpha\varsigma$, $\acute{\epsilon}\tau\eta\varsigma$, $\sigma\alpha\varsigma$
 fiūt a secū
 da sui indi $\omega\varsigma$ $\chi\varsigma$ $\acute{\alpha}\delta\omega\varsigma$, $\acute{\alpha}\delta\omega\delta\iota\varsigma$, $\acute{\epsilon}\delta\omega\varsigma$, $\delta\omega\delta\iota\varsigma$
 catiui uer
 tendo us us $\acute{\zeta}\acute{\epsilon}\upsilon\gamma\eta\upsilon\varsigma$, $\acute{\zeta}\acute{\epsilon}\upsilon\gamma\eta\upsilon\iota\varsigma$.

Fœminina deducuntur a masculinis,
 assumpto in fine α , ut $\pi\theta\acute{\epsilon}\iota\sigma\alpha$, $\theta\acute{\epsilon}\iota\sigma\alpha$, & sunt
 declinationis secundæ.

Masculina sunt declinationis quintæ,
 formatur uero genitiuus, ut sequitur.

I. $\epsilon\iota\varsigma$ $\acute{\epsilon}\nu\eta\sigma$, $\pi\theta\epsilon\iota\varsigma$, $\pi\theta\acute{\epsilon}\nu\tau\omega\sigma$.

Genitiuus

fit a nomi II. $\alpha\sigma$ $\acute{\alpha}\nu\eta\sigma$, $\acute{\iota}\sigma\alpha\varsigma$, $\acute{\iota}\sigma\acute{\alpha}\nu\tau\omega\sigma$.
 natiuo uer in

tendo in III. $\chi\omega\sigma$ $\omicron\nu\eta\sigma$, $\acute{\alpha}\delta\omega\delta\iota\varsigma$, $\acute{\alpha}\delta\omega\delta\acute{\epsilon}\nu\tau\omega\sigma$:
 ($\tau\omega\sigma$.

III. us $\omicron\nu\eta\sigma$, $\acute{\zeta}\acute{\epsilon}\upsilon\gamma\eta\upsilon\iota\varsigma$, $\acute{\zeta}\acute{\epsilon}\upsilon\gamma\eta\upsilon\iota\upsilon$

Neutra sunt a genitiuo masculinorū,
 abiiciendo $\rho\sigma$, ut $\pi\theta\acute{\epsilon}\nu\eta\epsilon\varsigma$, $\pi\theta\omega\delta$. Genitiuū
 masculinis similem habent.

DE VERBO

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Præsens & imperfectum

ὁ πρῆσι ἢ πρῆσαι ἔ πρην

Perfectum & plusquamperfectum

ὁ πρῆκώς ἢ πρῆκῶτα ἔ πρῆκός.

Aoristus secundus

ὁ πρῆς ἢ πρῆσαι ἔ πρῆ.

Futurum primum

ὁ πρῆσῶν ἢ πρῆσῶτα ἔ πρῆσῶ.

DE MEDIIS EORVM

Præsens fit a prima sui actiui, uertendo
 μι in μου, & uocalem penultimæ in uoca/
 lem primitiui, ut πῆμι, πῆμαι, deduci
 tur enim ἀπό.

Secūda fit a prima μου in σοι uerso, πῆσαι.

NOTATIVNCVLA

Neq̄ prætereundum, quod uerba pri/
 mæ & secundæ coniugationis peculiarem
 etiam secundam personam formant, uide
 licet a prima εμαι uel αμαι in η uertendo,
 πῆμαι, πῆη, ἵσταμαι, ἵση.

Tertia fit a secunda uersione σοι in ται,
 πῆεται.

Reliquæ personæ deducuntur a prima
 μου uariando, ut sequitur.

DE VERBO

μω. D. μῶον, ῶον, ῶον. P. μῶα,
ῶε, ῶτα.

DE IMPERFECTO

Imperfectum fit a prima praesentis μω
in μω uerso, & seruato augmento, τίθε-
μαι, ἐπιθέμω, ἴσμαι, ἰσάμω.

Secūda persona deducitur a prima μω
in σσ mutando ἐπιθέμω, ἐτίθεσθ.

Tertia a secunda σσ in ττ commutato,
ἐτίθετο.

Reliquæ personæ a prima singulari μω
uariando in modum sequentem.

μω. D. μῶον, ῶον, ῶω. P. μῶα,
ῶε, ῶτα.

DE INDEFINITO

secundo

Indefinitum secundum fit a prima sui
actiui, uocalem ultimæ in uocalem primi
tini reducendo, & in μω mutando.

I. υ ἐμω ἴσω, ἰθέ-
(μω.

In II σν uertitur in ἄμω ut ἴσιν, ἰσά-
(μω.

III. ων ὀμω ἴσων, ἰδῶ-
G υ (μω.

DE VERBO

Personarum formatio eadem est quae imperfecti.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Indicatiui.

Præsens

S.	τίθ ^ε μαι	τίθεσαι	τίθεται
D.	τιθέμεθον	τίθεσθον	τίθεσθον
P.	τιθέμεθα	τίθεσθε	τίθενται.

Imperfectum

S.	ἐπιθέμιω	ἐτίθεσο	ἐτίθῃς
D.	ἐπιθέμεθον	ἐτίθεσθον	ἐπιθέσθω
P.	ἐπιθέμεθα	ἐτίθεσθε	ἐτίθεντω

Aoristus primus

S.	ἐθηκάμιω	ἐθήκω	ἐθήκατο
D.	ἐθηκάμεθον	ἐθήκασθον	ἐθηκάσθω
P.	ἐθηκάμεθα	ἐθήκαθε	ἐθήκασθε.

Aoristus secundus

S.	ἐθέμιω	ἐθεσο	ἐθήσῃς
D.	ἐθέμεθον	ἐθεσθον	ἐθέσθω
P.	ἐθέμεθα	ἐθεσθε	ἐθεντω.

Futurum primum

S.	θήσομαι	θήσῃ	θήσεται
D.	θήσομεθον	θήσεσθον	θήσεσθον
P.	θήσομεθα	θήσεσθε	θήσονται.

De imperatiuo

DE VERBO

DE IMPERATIVO

Præsens imperatiui fit a secunda imperfecti indicatiui, abiectio augmento, ἴθι, τίθεισα, τίθεισθαι.

Eodem modo fit indefinitum secundū, a secunda sui indicatiui, ἴθι, τίθεισα.

Reliquæ personæ deducuntur ab ista, variando, ut sequitur.

σ, αἶ. D. τίθει, τίθεισθε. P. τίθει, τίθεισθε.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Præsens & Imperfectum

S.	τίθεισα	τίθεισθα
D.	τίθεισθε	τίθεισθεσθε
P.	τίθειτε	τίθεισθεσθεσθε

Aoristus secundus

S.	τίθει	τίθεισθα
D.	τίθεισθε	τίθεισθεσθε
P.	τίθειτε	τίθεισθεσθεσθε

DE OPTATIVO

Præsens & indefinitum optatiui, fit a prima sui indicatiui, μαι uel μω uertendo in μω, ut τίθειμαι, τίθειμω. ἴθειμω, ἴθειμω. ἴθειμω, ἴθειμω. ἴθειμω, ἴθειμω.

D E V E R B O

Secunda persona fit a prima mutatio/
 ηε, μω in ο, ut πηείμω, ηηείο, θείμω, θείο.

Tertia a secunda adsumpto τ ante ο, ut
 ηηείτω, θείτω.

Reliquæ a tertia uariando τω, ut sequit̃.

S. τω. D. ηηείων, θείων, θείω.

P. ηηεία, θεία, ηηείτω.

Π Α Ρ Α Δ Ε Ι Γ Μ Α.

Præsens & imperfectum

S. ηηείμω	ηηείω	ηηείτω
D. ηηείμων	ηηείων	ηηείω
P. ηηεία	ηηείατε	ηηείντω.

Aoristus secundus

S. θείμω	θείο	θείτω
D. θείμων	θείων	θείω
P. θεία	θείατε	θείντω.

Futurum primum

S. θησοίμω	θησοίο	θησοίτω
D. θησοίμων	θησοίων	θησοίω
P. θησοία	θησοίατε	θησοίντω.

D E S V B I V N C T I V O

Præsens & indefinitum subiunctiui, fit
 a prima

DE VERBO

a prima sui actiui, adsumendo *μαι*, ut *πρω*
θω, *πρωμαι*. *θω*, *θωμαι*.

Secunda persona similis est tertiae sui
actiui, *πρω*, *πρω*, *θρω*, *θρω*.

Tertia fit a secunda, adsumendo *ται*,
πρωται, *θρωται*.

Reliquae similiter a secunda, uarian-
do uocalem ultimam, ut sequitur.

η: *ηρω*

α. D. *ωρω*, *αρω*

ω: *ωρω*

ηδε

P. *ωρω*, *αρω*, *αρωται*.

ωδε.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Præsens & imperfectum

S.	<i>πρωμαι</i>	<i>πρω</i>	<i>πρωται</i>
D.	<i>πρωρω</i>	<i>πρωρω</i>	<i>πρωρω</i>
P.	<i>πρωρω</i>	<i>πρωρω</i>	<i>πρωρωται</i> .

Aoristus secundus

S.	<i>θρωμαι</i>	<i>θρω</i>	<i>θρωται</i>
D.	<i>θρωρω</i>	<i>θρωρω</i>	<i>θρωρω</i>
P.	<i>θρωρω</i>	<i>θρωρω</i>	<i>θρωρωται</i> .

DE VERBO

DE INFINITIVO

Præsens & indefinitum infinitiui, deducitur a tertia sui indicatiui $\tau\alpha\iota$ uel $\tau\alpha\iota\alpha$ uertedo. τίθεται, τίθεσθαι, ἔσθαι, θέσθαι.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Præsens & imperfectus	τίθεσθαι.
Aoristus secundus	θέσθαι.
Futurum primum	θήσεται.

DE PARTICIPIIS EORVM

Participia in his uerbis mediis, formantur & declinantur eodem quo in uerbis mediis uerborum in ω modo, τίθεμαι, πθέμενος, πθέμενη, πθέμενον, ἔθέμην, θέμενος, θεμενη, θέμενον.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Præsens & Imperfectum

ὁ πθέμενος ἢ πθέμενη ἢ πθέμενον

Aoristus secundus

ὁ θέμενος ἢ θεμενη ἢ θεμενον

Futurum primum

ὁ θήσόμενος ἢ θήσόμενη ἢ θήσόμενον

De passiuis

DE VERBO

DE PASSIVIS EORVM

Præfens & imperfectum passiuorum,
in omnibus modis & participio coincidit
cum suo medio, τίθεμαι, τίθεμαι. ἐπιθέ-
μην, ἐπιθέμην. τίθεσο, τίθεσο. ποιέμην, ποι-
εῖμην. τίθεσθε, τίθεσθε. τίθεσθε, τίθεσθε.
τιθέμενος, τιθέμενος.

Indefinitum secundum in passivis ubique
deficit. Cætera tempora, quæ uerborum
in μι, propria non sunt, a primitiuis per-
tantur.

EXCEPTIO

In his uerbis reperiuntur indefinita pri-
mæ tertia, quæ omnino irregularem forma-
tionem habent, ut ἔθηκα, ἔδωκα, ἦκα pro
ἔθησα, ἔδωσα, ἦσα. His adde εἶπα & ἔνεγκα.
Dicimus etiam τέθηκα pro τέθηκα.

Neque ista sola regulam egrediuntur, ue-
rum etiã alia in omni uerborum genere,
quæ a grammaticis, qui plenam gram-
matices tractationem profitentur, adno-
tata reperies. Nos in rudimentis admoneri
satis est.

DE VERBO

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

passivum verborum in

μ, Indicativus.

Præsens

S.	πίθεμαι	πίθεσθε	πίθεται
D.	πιθέμεθον	πίθεσθον	πίθεισθον
P.	πιθέμεθα	πίθεσθε	πίθενται.

Imperfectum

S.	ἔπιθέμην	ἔτίθεισθε	ἔτίθειτο
D.	ἔπιθέμεθον	ἔτίθεισθον	ἔπιθείσθην
P.	ἔπιθέμεθα	ἔτίθεισθε	ἔτίθεντο.

Præteritum perfectum

S.	τέθειμαι	τέθεισθε	τέθειται
D.	τεθείμεθον	τέθεισθον	τέθεισθον
P.	τεθείμεθα	τέθεισθε	τέθεινται.

Plusquamperfectum

S.	ἔτεθειμην	ἔτέθεισθε	ἔτέθειτο
D.	ἔτεθείμεθον	ἔτέθεισθον	ἔτεθείσθην
P.	ἔτεθείμεθα	ἔτέθεισθε	ἔτέθειντο.

Aoristus primus

S.	ἔτίθειμι	ἔτίθεισθε	ἔτίθειτο
D.		ἔτίθεισθον	ἔτίθεισθην
P.	ἔτίθειμι	ἔτίθεισθε	ἔτίθεισθον.

Futurum

DE VERBO

Futurum primum

S.	τεθήσμαι	τεθήσῃ	τεθήσεται
D.	τεθήσόμεθον	τεθήσεσθον	τεθήσεσθον
P.	τεθήσόμεθα	τεθήσεσθε	τεθήσονται.

Paulopost futurum

S.	τεθείσμαι	τεθείσῃ	τεθείσεται
D.	τεθείσόμεθον	τεθείσεσθον	τεθείσεσθον
P.	τεθείσόμεθα	τεθείσεσθε	τεθείσονται.

IMPERATIVVS.

Præfens & imperfectum

S.	τίθεισθ	τιθέτω
D.	τίθεισθον	τιθέτωσιν
P.	τίθειθε	τιθέτωσαν.

Perfectum & plusquamperfectum

S.	τέθεισθ	τεθείτω
D.	τέθεισθον	τεθείτωσιν
P.	τέθειθε	τεθείτωσαν.

Aoristus primus

S.	τέθητι	τέθητω
D.	τέθητων	τέθητων
P.	τέθητε	τέθητωσαν.

DE VERBO

OPTATIVVS

Præfens & imperfectum

S.	πθεῖμω	πθεῖο	πθεῖτο
D.	πθεῖμθον	πθεῖθου	πθεῖθω
P.	πθεῖμθα	πθεῖθε	πθεῖντα.

Perfectum & plusquamperfectum

S.	τεθειμω	τεθειο	τεθειτο
D.	τεθειμθον	τεθειθου	τεθειθω
P.	τεθειμθα	τεθειθε	τεθειντα.

Aoristus primus

S.	τεθειν	τεθεις	τεθειν
D.		τεθειντων	τεθειντων
P.	τεθεινμε	τεθειντε	τεθεινσαν.

Futurum primum

S.	τεθεισοιμω	τεθεισοιο	τεθεισοιτο
D.	τεθεισοιμθον	τεθεισοιθου	τεθεισοιθω
P.	τεθεισοιμθα	τεθεισοιθε	τεθεισοιντα.

Paulopostfuturum

S.	τεθεισοιμω	τεθεισοιο	τεθεισοιτο
D.	τεθεισοιμθον	τεθεισοιθου	τεθεισοιθω
P.	τεθεισοιμθα	τεθεισοιθε	τεθεισοιντα.

Subiunct

DE VERBO
SUBIUNCTIVVS

Præsens & imperfectum

S.	πρωμαι	πρωι	πρωιτα
D.	πρωμδον	πρωιδον	πρωιδου
P.	πρωμδα	πρωιδε	πρωυντα

Perfectum & plusquamperfectum

S.	πρωμαι	πρωι	πρωιτα
D.	πρωμδον	πρωιδον	πρωιδου
P.	πρωμδα	πρωιδε	πρωυντα

Aoristus secundus

S.	πρωα	πρωασ	πρωη
D.		πρωητων	πρωητων
P.	πρωαμην	πρωητε	πρωαστε

INFINITIVVS

Præsens & imperfectum	πρωειναι.
Perfectum & plusquamperfect.	πρωειδαι.
Aoristus primus	πρωηναι.
Futurum primum	πρωησιναι.
Paulopostfuturum	πρωησιναι.

PARTICIPIA

Præsens & imperfectum

•	πρωμενος	•	πρωμενη	•	πρωμενοσ
---	----------	---	---------	---	----------

D E V E R B O

Perfectum & plusquamperfectum

ὁ τεθειμένος ἢ τεθειμένης ὁ τεθειμένος

Aoristus primus

ὁ τεθείς ἢ τεθείσα ὁ τεθείς

Futurum primum

ὁ τεθισόμενος ἢ τεθισομένης ὁ τεθισόμενος

Paulopost futurum (νομ.)

ὁ τεθεισόμενος ἢ τεθεισομένης ὁ τεθεισόμενος

D E V E R B I S N E V T R I S

& deponentibus

Verba neutra quemadmodum actiuorum coniugationem sequuntur, ita deponentia, mediorum & passiuorum. Videor tamen mihi legisse etiam media a neutris.

N O T A T I V N C V L A

Ab omni uerbo, puer, omnes modos & tempora omnia formare poterit, exercitationis causa. Sed his, quæ apud bonos authores usurpata non uidemus abstinere consultius omnino est.

De aduerbio

DE ADVERBIO.

Adverbio accidunt tria, Significatio, Species & Figura.

Significationis adverbiorum ab aliis plurima, ab aliis pauciora genera traduntur. Nos ea quae sequuntur, docendi causa in praesentia ponemus. Sunt uero aut Temporis, ut νῦν, τότε, πάλαι, αὐθις, τέως, ἕως, πηνίκα, ἡνίκα ἐπειτα, σήμερον, αὐελον, χθές.

Aut qualitatis, ut καλῶς, σφῶς.

Aut quantitatis, ut λίς, ξίς, τετράκις.

Aut loci, ut ἄνω, κάτω, ἔξω, ἔσω, πόρρω, ἐνώπιον, χεμαί, ἔνθεν, ἐνθά, ὅθεν, ἐπίκει-
να μακρὰν.

Aut optandi, ut εἶθε, αἶθε, ὄφελον.

Aut exclamandi, ut οὐαί, ἰού, ὦμοι, ὄμοι, παπῶ.

Aut admirandi, ut βαβαί, Φεῦ.

Aut negandi, ut οὐ, οὐσαμῶς, οὐκχιρ.

Aut similitudinis, ut ὡς, ὡς περ, καθὰ, καθάπερ, ἕν, ἕντε.

DE ADVERBIO

Aut dabitandi & euentus, ut ἴσως, τάχα,
τύχῃ.

Aut ordinis, ut ἕξῃς, ἐφεξῆς.

Aut congregandi, ut ἄρδην, ἅμα, ὁμοῦ.

Aut adhortandi, ut ἄγε, ἔυγε, Φέρε, δεῦτέ,
ἔια, δεῦρο, ἴθι.

Aut comparandi, ut ἤτιον, μᾶλλον.

Aut interrogandi, ut πόθεν, ποῦ, πνίκα,
πῶς.

Aut intendendi, ut λίαν, ἄπαν, πάνυ, μά-
λιστα, σφόδρα.

Aut confirmandi, ut δηλαδὴ, δήπουθεν,
πάντως, ὀντως.

Aut iurandi, ut νῆ, ναί.

Aut abiurandi, ut μᾶ.

Aut furentis, ut ἐνοῖ, εὐάν.

Sunt etiam positiua, quæ a Latinis Ge-
rundia in dum adpellantur, ut ἀναγνωσέ-
ον, παθυσέον.

Figuræ aduerbiorum sunt duæ, Sim-
plex ut πάλαι, Composita ut πρόσκαι.

Species item duæ, Primitiua ut νῦν, De-
riviatiua, ut νῦνι.

His ac

DE CONIUNCTIONE

His accidentibus casus addi posset, cum nonnulla aduerbia quemadmodum præpositiones omnes, certis casibus iungi soleant. Sed hoc non est instituti nostri, ut quod ad constructionem pertineat.

DE CONIUNCTIONE.

Coniunctioni accidunt tria, Potestas, Figura & Ordo. Potestas in multa distribuitur genera. Sunt enim aut copulatiua, ut *καί, ἀλλά, ἀλλά, ἀλλά, αὐτά, ὅτι.*

Aut disiunctiua, ut *ἢ, ἢτοι, ἢέ.*

Aut continuatiua, ut *εἰ, εἰπερ, εἰδή, εἰδήτερ, ἐπι, ἐπειδή.*

Aut causales, ut *ἵνα, ὅπως, ὅφρα, ὥστε, ὅτι, ὡς, καθότι, ἕνεκα, οὐνεκα.*

Aut dubitatiua, ut *ἄρα, μή, μήν.*

Aut racionales, ut *ἄρα, ἀλλά, ἀλλὰ μὲν, οὐν, ἴσθιν, τοιγάρ, παροῦν.*

Aut expletiva, ut *εἰ, ἴσθιν, ἴσθιν, ἴσθιν, ἴσθιν, ἴσθιν, ἴσθιν.*

DE CONIUNCTIONE

Aut potentiales, ut ἄν, κέ, κέν.

Aut electiuæ, ut ἤ.

Aut extenuatiuæ, ut γέ, γούν.

Aut aduersatiuæ, ut ὁμοως, κάτοι, κἀνπερ,
ἐμπης, ἐϊκοί.

Figuræ duæ, Simplex ut ἐπεὶ, Compo-
sita ut ἐπειδή, ἐπειδήπερ.

Ordo coniunctionū talis est, quod quæ-
dam in orationis, quædam in clausularum
solum initio, poni possunt. Quædam uero
nihil istorum suscipiunt, sed ubiq; postpo-
nuntur. Nonnullæ etiam inter se, præce-
dendi & subsequendi ordinem habent.
Quod exactius persequi cum ad orationis
structuram magis pertineat, in aliud dif-
fero tempus.

DE PRAEPO- SITIONE.

Præpositiones numero sunt decem &
octo, ut ἐν, ἐίς, ἐξ, ἐκ, πρὸς, πρὸ, ἀνά,
κατά, διά, μετά, πρὸς, ἀντί, ὑπὲρ, ὑπὸ,
ἀμφί, ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπὲρ.

Ex his

DE PRAEPOSITIONE

Ex his alia aliis casibus deseruiunt,
quemadmodum in Syntaxi docetur.

DE COMPOSITIONE

Præpositionum

Præpositio persæpe cum aliqua orationis partium componitur. In quo est aduertendum, quod si pars orationis, cum qua componitur, a consonante incipit, simplicem eorum fieri coniunctionem, ut ex κα τὰ & γράφω fit κα τα γράφω. Sin autem incipit a uocali, & præpositio in uocalé exit, tum ea præpositionis uocalis ultima in compositione abiicitur, ut a πρὸς & ἀκούω, fit πρὸ ακούω.

EXCEPTIO

Excipe πρὸς & πρὸ, quæ suam etiam uocalem seruant, ut ex πρὸς & ἔρχο fit πρὸς ἔρχο.

Ex πρὸ & ἀΐψ, πρὸ ἀΐψ.

NOTATIUNCULA

Si abiecta præpositionis uocali, ea exierit in tenuem, & dictio sequens inceperit a uocali aspirata, consonans tenuis præpo-

H v

DE PRÆPOSITIONE

tionis uertitur in suam aspiratam, ut ab ἀπὸ & ὀπλίζω fit ἀφοπλίζω.

Εκ autem qualicunq; uocali uel diphthongo in compositione sequente, uertitur in ζ, ut ab ἐκ & ἔλω fit ἐξέλω, ab ἐκ & αἰρέω fit ἐξαιρέω.

DE AUGMENTO

cuiusmodi uerborum.

Quando uerbum cum præpositione compositum suo simplici nihil plus significat (sæpe enim præpositiones ornatus, uel carminis causa adduntur) tum fit augmentum in principio, ut dictum est, ἐνέπω, ἠνέπων. Quando uero compositum plus significat suo simplici, augmentum fit in medio, ut sequitur. Separetur primum præpositio & uerbum, postea formantur præterita & indefinita ad prædictum modum. Deinde denuo componantur, ut proxime dictum est. Α κατὰ & ἀκούω fit κατὰκούω, id est, exaudio. Præteritum imperfectum, κατήκουον, κατκλείω, κατέλειπον, κατὰλείπεθα. Ita

DE NOMINE

Ita præcipiunt grammatici, quod Tyro-
nibus etiam satis esse puto, in primis tamé
qui certus esse uolet, authores obseruet,
in quibus neq; hanc, neq; ullam fere aliam
regulam adeo superstitiose seruata[m] ad-
uertet.

DE ACCVSATIVO

quintæ declina-
tionis.

Quanquam regulariter Accusatiuus
quintæ declinationis formetur a Datiuo
uersione, in *α*, ut *αἴαντι*, *αἴαντα*, tamen
nomina in *ις* & *ις* formant a nominatiuo,
uerso *σ* in *ν*, ut *ὄφις* *ἐν ὄφιν*. *ὄβρις*, *ἐν βό-
ρην*. Nonnulla duplicem accusatiuum ha-
bent, ut *παῖς*, *παῖδα*, & *παῖν*, *μῆνις*, *μῆ-
νίδα*, & *μῆνιν*, *ἑπῆλις*, *ἑπῆλιν*, & *ἑπῆλιν*.

DE VOCATIVO

eiusdem

Inuocatiui, qui nominatiuo similis
non est formatione, quinque obseruentur
regulæ.

DE NOMINE

Prima

Nomina ante $\sigma\sigma$ genitiui $\nu\lambda$ sine diphthongo habentia, formant uocatiuum a genitiuo, abiecto $\tau\sigma$, ut $\acute{\alpha}\lambda\alpha\nu\tau\sigma$, $\acute{\omega}\acute{\alpha}\lambda\alpha\nu$, $\chi\epsilon\rho\acute{\epsilon}\nu\tau\sigma$, $\acute{\omega}\chi\epsilon\rho\acute{\epsilon}\nu$.

Secunda

Quorum nominatiuus in liquidā exit, eorum uocatiuus fit a genitiuo, abiecto $\sigma\sigma$, ut $\acute{\epsilon}\lambda\lambda\omega$, $\acute{\epsilon}\lambda\lambda\eta\nu\sigma$, $\acute{\omega}\acute{\epsilon}\lambda\lambda\omega$, $\acute{\epsilon}\kappa\lambda\omega\rho$, $\acute{\epsilon}\kappa\lambda\sigma\rho\sigma$, $\acute{\omega}\acute{\epsilon}\kappa\lambda\sigma\rho$. Excipe $\sigma\omega\tau\eta\rho$, quod habet $\acute{\omega}\sigma\omega\tau\epsilon\rho$. quamuis eius genitiuus in $\eta\sigma\theta$ exeat.

Tertia

Nomina in $\eta\sigma$ per $\epsilon\sigma\sigma$ declinata, a nominatiuo uocatiuum formant, η in ϵ uertendo, $\delta\eta\mu\omicron\omega\delta\epsilon\nu\eta\sigma$, $\acute{\omega}\delta\eta\mu\omicron\omega\delta\epsilon\nu\epsilon$.

Quarta

Nomina desinentia in σ cum diphthongo, uel ι uel υ , similiter uocatiuum a nominatiuo formant, abiecto σ , ut $\pi\acute{\alpha}\iota\sigma$, $\acute{\omega}\pi\acute{\alpha}\iota$ βασιλείς, $\acute{\omega}$ βασιλεῦ, βούς, $\acute{\omega}$ βοῦ, μάντισ, $\acute{\omega}$ μάντι, ἡλις, $\acute{\omega}$ ἡλιῦ. Excipe ὀδδὶς & πῖς, in quibus similes sunt.

Quinta

DE NOMINE

Quinta

Nomina in ω , quæ contrahuntur uocatiuum datiuo similem habent, τῆ λητῆι.
 ω λητῆι.

In reliquis nominatiuus & uocatiuus, idem est, quod Attici in omnibus nominibus obseruant.

DE DATIVO PLURALI

li eiusdem.

Datiuus pluralis fit a datiuo singulari, ut plurimum adsumendo ante ι σ , ut δημοδίνεϊ, δημοδίνεσι, σωτηῆε, σωτηῆσι. Sin autem ante σ euenerit γ uel λ , τ , uel alia, connekti impotens, abiiciatur ea etiam, ut ἑλληνι, ἑλλησι, γέλωπι, γέλωσι, κρίασι, κρίασι.

NOTATIUNCULA.

cula.

Nisi sint a nominatiuo in ω per \omicron ν τ σ declinato, tum enim \omicron ν τ uertunt in \omicron ν σ ι , ut τύπῳ, τύπῳ, τύπῳ.

DE NOMINE
EXCEPTIO

Excipe nomina in eius, es, ξ, †, λσ, νσ, εις, nam dativum pluralem formant a nominatio singulari, adsumendo ι, ut βασιλεις, βασιλευσι. βοῦς, βοῦσι. κήρυξ, κήρυξι. κύκλω†, κύκλω†ι. ἄλς, ἄλσι. ἑλμινς, ἑλμινσι. χεῖρις, χεῖρισι.

DE COMPARATIONE
Regula I.

Nomina adiectiva in ος, comparativum formant a positivo, mutatione σ finalis in τερος, superlativum vero abiectione σ, adsumptione ας, ἐνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.

EXCIPE

Μέγας, μείζων, μέγιστος, καλός, καλλίον, κάλλιστος.

	ἀμείνων	ἄριστος
ἀπείθεος	βελτίων	βέλτιστος
	κρείττων	κράτιστος.

DE NOMINE

κακίων
κακός κάκιστος
χείρων.

μείων
μικρόν ἤτων ἐλάχιστος
ἐλάττων.

πολύς, πλείων, πλείστος
αἰσχροῦς, αἰσχίων, αἰσχιστος
ἐχθροῦς, ἐχθίων, ἐχθιστος.

Regula II.

Nomina in ησ adiectiua formant a positifi-
tuo comparatiuum, uersione ης in εστ-
ρος, & superlatiuum ησ in εσκατῶς mutato,
ἀληθῆς, ἀληθέστερος, ἀληθέστατῶς.

Regula III.

Quæ in υ definunt, formant a positifi-
uocomparatiuum σ in τεσθ mutato, super-

DE NOMINE

latium autem σ in τας uerso, ἡλις, ἡδύ-
τερος, ἡδύτατος.

NOTATI-
V N-
cula.

In his tamen nonnulla reperiās, quæ
comparatiuum & superlatiuum duplicem,
uel etiam comparatiuum triplicem ha-
beant.

ἡλις ἡλικύτερος, ἡλικύτατος
ἡλικίω, ἡλικίως

ἡδύς ἡδύτερος, ἡδύτατος
ἡδύω, ἡδύως

βραχύς βραχύτερος, βραχύτατος
βραχίω, βραχίως

ώκίς ώκύτερος, ώκύτατος
ώκίω, ώκίως

ταχύς

DE NOMINE

ταχύτερος, ταχύτατος

ταχίς. τάσεων

τάχιον, τάχιστος.

βραδύτερος, βραδύτατος

βραδύς. βραδύσεων

βραδύων, βραδύστος.

παχύτερος, παχύτατος

παχίς. πάσεων

παχίων, παχίστος.

Regula IIII.

Reliqua adiectiua formant comparatiua quidem in ἴστος & superlatiua in ἴσσις. Caterum formandi regula facile nō potest dari, ut necesse sit omnino in his exempla aliorum sequi, σάφειον, σάφεινος, σαφονέστος, σαφονέσσις, χειρίος, χειρίων, χειρέστος, χειρέσσις, ἑυνος, ἑυνούστος, ἑυνούσσις. In quo etiam desideratur.

DE NOMINE
NOTATIVNCVLA

ἄτερος & ὀτατος, nonnunquam per ο, nō
nunquam per ω scribitur, nam si præce-
dit ο brevis, scribitur per ω, ut φόνιμος,
φονιμώτερος, φονιμώτατος. Excipe σινότε-
ρος & κενότερος. Sin autem longa præ-
cedit, tum scribitur per ο, ut

πρᾶος, πρᾶότερος,

πρᾶότατος.

FINIS RVDI-
mentorū.

ALPHABE

TARIORVM CAVSSA

hæc sunt ad
iecta.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. Ζ. Η. Θ. Ι. Κ. Λ. Μ. Ν.

Ξ. Ο. Π. Ρ. Σ. Τ. Υ. Φ. Χ. Ψ. Ω.

DIPHTHONGI

ΑΙ. ΑΥ. ΕΙ. ΩΙ. ΟΥ. ΦΙ. ΞΙ.

ΨΙ. ΙΥ. ΗΥ. ΩΥ.

ORATIO DOMI
nica.

Π Ατερ ἡμῶν ὄντων ὅτις οὐρανοῖς, ἀγαθὰ ^{ἀγαθῶ}
θήτω τὸ ὄνομά σου. ἔλθέτω ἡ βασιλεία ^{ἐλθῶ}
σου, γενηθῶτω δὲ θέλημά σου. ὡς ἐν οὐρανῷ ^{ἐκτελεσθῶται}
ὡς ἐν γῆ, ἐν ἄρρην ἡμῶν ἐν ἐπιούσιον λόγος ^{ἡ δόξα σου}
μῖν σήμερον, καὶ ἀφῶ ἡμῖν ὀφειλήματα ^{ἡ ἀνομιὰ καὶ}
μῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ^{ἡ ἀνομιὰ}

SYMBOLVM

μῶν καὶ μὴ εἰσινέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν ἀλλὰ ῥύσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πανηροῦ Ἀμήν.

ANGELICA SALV-
tatio.

Χλίρε κέχειται μένη Μαρία; ὁ κύριος
μετὰ σοῦ, ὀλογκμένη σὺ ἐργωκεξί, καὶ
ὀλογκμένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι
σωτήρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

SYMBOLVM APOSTO-
logum.

Πιστεύω εἰς ἓνα θεὸν πατέρα πανκράτο-
ρα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε
πάντων καὶ ἀοράτων, καὶ εἰς ἓνα κύριον Ἰησοῦν Χρι-
στὸν, ἕν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἕν μονογενῆ, ἕν ἐκ τῆς πα-
τρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, φῶς
ἐκ φωτός, θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ, γεν-
θέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ, δι' οὗ
τὰ πάντα ἐγένετο, ἕν δι' ἡμᾶς ἀνθρώπων, καὶ
δι' τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν
οὐρανῶν, καὶ ἑνωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου,
Μαρίας παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα, σαρκω-
θέντα

ΑΡΟΣΤΟΛΟΡΥΜ

Θέντα τέλωρ ἡμῶν ἢ Ποντίρ Πιλάρν, καὶ
 παθόντα, καὶ ταφέντα, Ἐ αὐα σάντα τῆ σφίτῃ
 ἡμέρα, κατὰ τὰς γραφὰς, καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς
 οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς,
 καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κεῖναι ζώντας
 Ἐ νεκροῖς, οὐ βασιλείας οὐκ ἔσαι τέλος. καὶ
 εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν.
 τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ἐκπερνόμενον, τὸ
 ἰσὺ πατρὸς καὶ υἱῷ συμπροσκυνούμενον, Ἐ σινοδ
 ξαζόμενον, τὸ λαλήσαν ὅτι τῶν προφητῶν. εἰς
 μίαν ἀγίαν καθολικὴν, καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλη
 σίαν, ὁμολογῶ ἐν βάρησιμα εἰς ἄφεσιν ἁμῶν
 τῶν, προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν
 καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος
 αἰῶνος, Ἀμήν.

AVREA CARMINA
 na Pythagoræ.

I Mortales quidem primum deos, lege
 ut dispositi sunt

Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεοὺς νόμῳ ὡς δικάειν τῶν
 Cole, & uenerare iusiurandum, deinde he
 roës illustres,

Τίμα, Ἐ σέβει ὄρκον, ἔπειθ ἥρωας ἀγαθοὺς

C A R M I N A

Et terrenos uenerare daemones legitime
sacrificans

πύς τε καταχρονίους σέβει δαίμονας ἔννομα
ῥέζων

Et parentes honora& proxime natos

πύς τε γυνείσ' ἴμα, θύς τ' ἄγχισ' ἐκχαιώ
τας

Sed ex aliis uirtute fac amicum quicumq;
optimus

τῶν δ' ἄλλων ἀρετῇ ποιεῖ φίλον ὅς τις ἀειστος
Benignis autem pare sermonibus, operi-
busq; utilibus

πραΐσι δ' εἰκε λόγισι, ἔργισι τ' ἐπωφελί-
μοισι

Neq; odio habe amicum tuum peccati cau-
sa parui

μή δ' ἔχωρε φίλον σὸν ἀμαρτάρδος ἕνεκα μι-
κρῶς

Quo ad possis potentia enim necessitate
prope habitat

ὄφα δυνάμις γ' ἀνάγκησ' ἐγγύθει ναίει
Hæc quidem sic scito, dominari uero af-
fuesce his

ταῦτα μὲν οὕτως ἴδρι, κρατεῖν δ' εἰθίζεο τῶν δέ
Venti

P Y T H A G O R A E

Ventri quidem primum & somno luxu
 ριας

παισός μὲν πρόψα, καὶ ὕπνου, λαγρείης τε

Et ira, facies autem turpe unquam neq;
 cum alio

καὶ θυμοῦ, πρῆξις δ' ἀχρόν ποτε μήτε μέτ'
 ἄλλο

Neq; separatim, omnium autem maxime
 pudeat te tui ipsius

μήτ' ἰδίῃ. πάντων δὲ μάλισ' ἀχύνει σαυτὸν

Tum iusticiam exerce opereq; uerboq;

εἴτα δικαιοσύνην ἀσκεῖν ἔργω τε λόγῳ τε.

Neq; stulte te ipsum habere in re ulla as-
 fuesce

μὴ δ' ἀλοπίτως θουδὲν ἔχειν παρὰ μηδὲν ἔθιξε

Sed cognosce quidem quod mori fato da-
 tum est omnibus

ἄλλὰ γνώθι μὲν ὡς θανέειν πρῶτα ἅπασιν

Pecunias autem aliquando quidem possi-
 dere ama, aliquando perdere

χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κ' ἄδωαι φίλι' ἄλλοτ'
 ὀλεῖσθαι

C A R M I N A

Quotq; diuinis fortunis mortales dolo-
res habent

ὅσα τε Λαμονίησι τύχαις βροτῶν ἄλλε' ἔχουσιν
Horum si partē habeas, æquo animo fer,
neq; ægreferas

ὧν ἂν μοῖραν ἔχῃς, πράος φέρε, μὴ δ' ἀπανάκτη
Curare autem decet quoad possis, sic autē
consydera

ἰᾶσθαι δ' πρέπει καθόσον δύνῃ, ὥστε δὲ φάζου
Non ualde bonis istorum multum fortu-
na præbet

ὅσῳ πάντῳ τοῖς ἀκαθῶσι γόστον κλυτὸ μοῖρα δόξασιν
Multi autem hominibus sermones, ma-
liq; & boni

πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι, λειλοί τε καὶ
ἰᾶστοι

Accidunt, quibus neq; obstupescere, neq;
sane permittas

προσώπιπῃσ', ὧν μὴ' ἐκπλίωεο μίτ' ἀρέαςθῃς
Implicari teipsum, mendacium autem si
quod dicatur

ἔρχεσθαι θευτόν, ψεύδου δ' ἴν' ὑπέρτι λέγεται
Æquo animo fer. Quod autem tibi dicam
in omni perficiatur

πράος ἴχ', ὃ δέ τι ἔρῃω ἰδίῳ παντὶ τελείω

P Y T H A G O R A E

Nullus neq; sermone te decipiat, neq; facto

μηδεις μήτε λόγῳ σε πείσῃ μή τέ π' ἔργῳ

Fac neq; dic quod tibi non melius est

πρῆξαι μήδ' εἰπεῖν, ὅ, τί μὴ βέλτερόν ἐστι

Consule autē ante opus, ut non stulta sint

βουλεύσθαι δὲ πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μωρὰ πέλῃται

Timidi, facereq; dicereq; stulta proprium

uiri

λειλοῦ τοι πράσσειντε λέγειν τ' ἀνόητα, πρὸς

ἀνδρὸς

Sede a perfice, quæ te non postea dolore af-

ficiant

ἀλλὰ τάδ' ἐκτελέειν, ἃ σε μὴ μετέπειτ' ἀνίησιν

Fac autem nihil quæ non scis, sed docere

πρῶτον δὲ μήδ' ἐν πῶν μὴ πείσασαι, ἀλλὰ διδά-

σκειν

Quæcunq; necesse est, & delectabilissimā

uitam sic perages

ἅσα χρείων, καὶ τερπνότατον βίωσιν ὡς δὲ διάξεις

Neq; lanitatis circa corpus negligentiam

habere oportet.

οὐδ' ὑγείης τῆς σώματος ἀμέλειαν ἔχειν χρὴ

Sed potiusq; mensurā, & cibi exercitiorūq;

ἀλλὰ ποτοῦ τε μέτρον, καὶ σίτου, γυμνασίων τε

C A R M I N A

Fac mensuram autem dico hanc, quæ nõ
te dolore afficiat

πιείδωαι μέτρον λέ λέγω τόδ' ὁμήσ' ἀνίσκη
Assuesce autem uiuendi modum habere
purum, firmum

εἰθίζε λέ θέλει ταν ἔχειν καθαρίον, ἀθροπτον
Et caue hæc facere, quæcũq; inuidiã habet

δι πεφύλαξό τε ταῦτα πριεῖν, ὁ πόσα φθόνον ἴσχει
Ne expende extra tempus tanquam bono
rum nescius

μηδὰ πανῶν πρὸς ἀκαιρόν, ὁποῖα καλοῦν ἀδαίμων
μωρ

Neq; illiberalis sis, mensura autem in omni
nibus optima

μηδ' ἀνελεύθερος ἴδι, μέτρον λέ πᾶσιν ἀείσει
Fac autem ea quæ te non ladant, consy-

dera autem ante opus
πρῆσσε λέ ταῦθ' ἄσε μή βλάψῃ, λόγιον λέ
περὲρ γου

Neq; somnum mollibus in oculis suscipere
μηδ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὀμμασι προσδέξασθαι

Antequam diurnorum operum ter unum
quodq; percurras

πρὶν τῶν ἡμερινῶν ἔργων τρίς ἕκαστον ἐπελθεῖν
Quo

P Y T H A G O R A E

Quo transgressus sum? quid uero feci?
quid mihi decens non perfectum est?

ἡ πῦρ ἐβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη;

Incipiens autē a primo percurrere & postea

ἀρχά μινος δ' ἀπὸ προῦ, ἐπέξιοι δ' μετέπειτα

Mala quidem operatus reprehendere, bo-

nis uero latere

λεῖλά μιν ἐκ πρῆξας, ἐπιπλήστω, χρεῖσά δ' ἐ-

τέρων

Hæc labora, hæc meditare, hæc oportet

amare te

ταῦτα πόνει, ταῦτ' ἐκμελέτα, τούτων χρεῖ-

εῖσάν σε

Hæc te diuinæ uirtutis ad uestigia ponent

ταῦτά σε τ' θεῖης ἀρετῆς εἰς ἵχνια θήσει

Næ per nostræ anīæ dantem quaternionē

νόμῳ μὰ θν' ἀμετέρα ψυχῆ πρῶτον τετρακτῆρ

Fontē perennis naturæ, sed uade ad opus

παγὰν ἀενάου φύσεως, ἀλλ' ἔρχου ἐπ' ἔργον

Deos precatus perficere, his autē obtentis

θεοῖσιν ἐπεξάμμος τελέσαι, τούτων ἡ κρατήσας

Cognosces immortaliumq; deorum, mor-

taliumq; hominum

γνωσάσθαι ἀθάνατων τε θεῶν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων

C A R M I N A

Consistentiam, ut singula pratercunt, ut
tenentur

οὐσίαισιν, ἢ τε ἕκαστὰ δέρχεται, ἢ τε κρατεῖται
Cognosces autem, quatenus fas est, naturā
in omni similem.

γνώσῃ δ' ἢ θέμις ἔστι φύσιν ποδὲ πάντες ὁμοίησιν
Ut neq; insperāda speres, neq; te qd lateat
ὡς τε σε μήτε ἀελπί' ἐλπίζειν, μήτε τι λήθησιν
Cognosces autem homines spontanea de-
trimenta habentes.

γνώσῃ δ' ἀνθρώπων ἀνθαίρετα πῆματ' ἔχοντας
Miseri qui bona prope cū sint, nō uident
τλήμονες, οἷτ' ἀπαθῶν πέλαισ' ὄντων οὐκ ἔσσαν
ῥῶσιν

Neq; audiunt, solutionem autem malo-
rum pauci norunt,

οὔτε κλύσσι, λύσιν ἢ κακῶν παύροις βυίσασσι,
Talis fortuna mortaliū lædit mentes, sed
cylindris

ὅτι μοῖρα βρωτῶν βλάπτει φένας, οἱ δὲ κυλίν-
δοις

Ex aliis in alia feruntur, infinita nocumen-
ta habentes

ἕλκωτ' ἐπ' ἄλλα φέροντι, ἀπίρονα πῆματ'
ἔχοντες

P Y T H A G O R A E

Molesta enim comes lis nocens latet
 λιχὴ γὰρ συνοπαλὸς ἕως ἐλάττωσθαι λέλοιθε
 Inlita, quā non oportet adducere, cedendo
 uero fugere

σύμφυτος, ἢν ὄν δὲ προσάγειν, εἰκόντα δὲ φεύγειν.
 Iuppiter pater ut a multis malis quiescas
 omnes

Ζεῦ πάτερ, ἢ πολλῶν τε κακῶν παύσῃσθαι ἅπαντας

Vel omnibus ostendas quā nā sorte utant
 ἢ πᾶσιν δὲ ἴξαισθαι, οἷον τῶν Λαίμονι χρωόντων
 Sed tu confide, quoniam diuinum genus
 est mortalibus

ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ἔστι βροτοῖσιν
 Quibus sacra afferēs natura ostēdit singula

οἷσιν ἰδρὰ προσφέρουσα φύσις δείκνυσιν ἕκαστα
 Quorum si quid tibi curæ est, uinces quæ
 te iubeo

ὧν εἰσὶ τίμέτεσι, κρατήσεις ὧν σε κελεύω
 Medicādo, animam autem laboribus istis
 liberabis

ἀξαιέσθαι, τοχὴν δὲ πόνων ἀπὸ τῶνδε χρώσεις
 Sed abstine ciborum quos diximus, inque
 purgationibus

ἀλλ' εἰργου βρωτῶν, ὧν εἰπωμην, ἐν τε καθάρμοις

Inq; liberatione animi diiudica, & consy-
dera singula

έντε λύσει ψυχής κρινον, Ἐ φάλον ἕκαστε

Auriga iudicio constituto desuper optimo

ήνίσχογ γνώμω σήσας καθύπερθεν ἄεισομ

Si autem relicto corpore ad aethera liberū
uenias

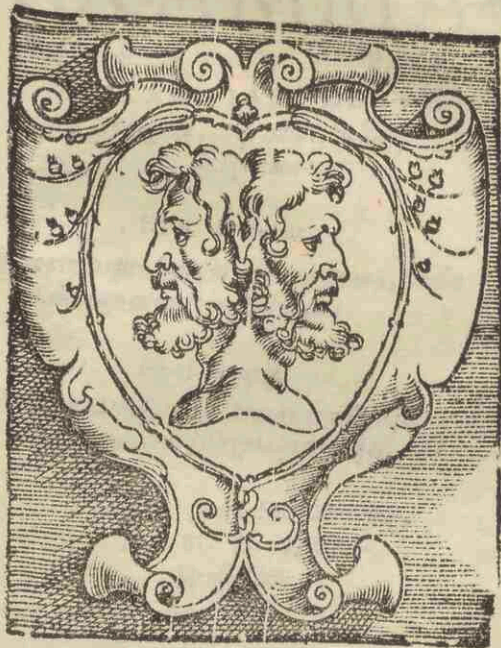
ήνλ' ἀπολείψας σώμα ἐς αἰθέρ' ἐλεύθερον
ἔλθῃς

Eris immortalis deus, incorruptibilis, πῶ
amplius mortalis

ἔδωκα ἀθάνατος θεός, ἄμβροτος, οὐκέτι θνη-
τός.

F I N I S.

Haganoæ, per Iohan. Secerium
Anno M. D. XXXII.
Mense Ianuario.

Blasone per John. Secundo

Anno M. D. XXXII.

di Stefano.

